

כלל רק כדי שפה נושא זו ליקור צלול רלה נוראה. וsie מני נס חזקה זו לא כולל צמיה מון סטומה. כמו כן ש"י הומל מפורש גדולה חזקה וכו' וכן כמו כן מילין ממען מיד מוחזק כן אין מילין מוחזק סימן.

ההמנס נכהורה נ"ג על יпод ומוקד חזקה זו מן הסטומה, וכך נליך נו גויס"כ מיוחד כיוון שלאינו מותם הומל ומן סדי. וההמנס נרלה שפוחה הולם"ק כמו שיטנה לפניהם נק"ז.

סימן יח

בעניין זכירת יציאת מצרים לעתיד לבא

באור דברי הרשב"א בעניין אם מזכירים יציאת מצרים לעתיד לבא. הזכרת יציאת מצרים צריכה להיות בדבר ולא במחשבה. ישוב דעתה הנובי בעניין נוסח לשם יחד אשר השיג עליו בשער החפה. בדין לשם בקרבתנו ובסת' אם צרייך דברו. ביאור דברי הראשונים בדין מצות צריכות כונה אם סגי במחשבה.

המリン במנימין לדרכו: "מוילין יי'ת מהליס נליות, ה"ר חלנול נן עולי" הרי אני כנן שגעיס טנה ונלה זכמי שמהל יי'ת מהליס נליות עד שלשה נן זומל, שנמלר לנו מוקד האם יוס נמלך מהלך מהליס כל ימי חיין, ימי חיין סימיס, כל ימי חיין נליות. ומכם חומריס ימי חיין השולש הזה, כל ימי חיין לא ני' ליום המתים". ובגמרה המリン: "תני' מהלך לה נס נן זומל לחכמים, וכי מוילין יי'ת מהליס ליום המתים, והנה נחלר הנה ימים נלים ד' ולה יחלרו עוד מי ד' חלר הנלה האם נני ישלה נמלך מהליס כי הם מי ד' חלר השלה ואחר השלה האם ורעד בית ישלה מהלך נפונה ומכל הלהות חלר הדרתים בס. חמלו לו, לה שטנקר יי'ת מהליס ממוקמה, והנה שטה טענו גליות עיקר ויליאת מהליס טפל לו וכו'".

בילה ו"ל: "מן המורה כל צהו מוחזק נני הlein הכהנים פול כהן לכל הדרכיס לה סוקלין וסולפין על המזוקה דמקה מדולריים כלילפין מזיתה המונגע ווחול מטרומה ומלה כל מורה וממשת על גזי סמוץ כוון בית המקדש כיוון דהוחזק שפה מושך להן כלהל ממכה נס חזקה לכל סדרליםף אף על גז להכתי לה סמך ונכמי חזקה סי' כ"ל הגדל מינין הומו לעוז ונלה דהפיו זומן הוא כל מי שוחזקה משפטה צהונה ולה קרלה עליו ערועל hei כהן לכל אדריכים דמאניה לי' מוקמו מן הסטומה ומדרגנן בו דלך נדקה ולה נמרומה לדולריים שיני' ממס דרייע מוקמי'eo שחי מיחסים מהר נני ברזיל ספה ישלחן חבל כל דחתה להו מוקם משפטה צהונה ולה ריע מוקמי'eo נלה דהפיו זומן זהה מדולריים מסני להו מוקמי'eo להפיו למי'וי לה דולריים דה' סמכו עלי'ו זומן להן דצמאותה ומלה כל מורה דחתה בזו מז'ת מימה לו מס' רגן טפי להרוכי נדקה מי שפה מוחזק צן פלוני כהן אף על פי כל מהר נני נמי'וי כהן מדולריים ויחס מוחזק ע"פ שמלר נני נמי'וי כהן חינו נחמן נסיות כהן על פי [פיו] עד שעידו עלי'ו עדיס שפה כהן דחזהה מה נעדות hei כהן מדולריים" כי שג חזקה אל מוקם סאים מסוי לה לה דסוקלין וסולפין על המזוקה ווחול מזורקה לדולריים ודילפין לה מזית המונגע וכולו נחלה מהמתה מהמי לה וחיינו ממלך צין בגטחים וחסו ממס כביטתו כל הנית שמויל, וכבדרי הנגידות געס אדין, ועפי"ז יתחלרו צהופן נפל גס דברי הסוגות צור נכוכר צור נקידותין פ' סתמה עליו הגרון דעל צורי מורה כלל ו' פרט ה'.

וחהנס לפיה ההלמור י"ל דהנכו צור מוגר כהאניות כל שפה מוחזק על פי דינור צהיר צב hei חזקה וסוקלין על חזקה זו ול"כ כמו כל דיני חזקה שפה מגיז"כ ולה מלימוד דומדנה ומן סדי וזה כביטת סקלים ספל כ"ס וסגוליות. ונלה שהנתן צבmittel מדרה סימן י"ח סעיף ט' זצחות צור צס טהירין להוציא ציס חזקה כל מוקם היימר שנגו צו שימר אף צל היר מעולס ולה נמי'קו

נדל למה חייך כלון כלה וכלה נל' חייך רק עטה ווועו
למען חזוך היהו סגה למשעת האמץ והכלת המה
זהלו כן שעה שמקורה הפקה שעה מן הלאוי תומך
שגעת יmis מהכל עליו מותה לחם עוני למן תזוכר לחם
יום להן מלך מלכים כי נחפזון יהלה מלך מלכים מלכים
הכל נחקלימו כי נחפזון יהלה מלך מלכים מלכים וווע' כ'
המר למען חזוך לחם יוס להן מלך מלכים ראה
מוכרת שטעה למען חזוך היהו קאואר עס שגעת יmis
מהכל עליו מותה רק קאואר הקטוע כן נל' מהכל עליו
חמן ושגעת יmis מהכל עליו מותה לחם עוני כי נחפזון
יהלה מלכים ולמען וווע' ר' ל' כדי צלה יענדו לדביס
הלו מוכוונן חזוך צפה נכל יוס להן מלך מלכים מלכים
ולמען זה כמו למען ינות זורך ומכוון צלה שכונה
סס שטה מותה השגחת כדי סיומו צו השור וההמוא
רק נזוכר מדות העולס כהמואר צפראת עארת פדרות
כי שטת יmis עטה ד' לחם השגחים וווע' על כן זונ
לעשות חם יוס השגחת רק פירוטו ולמען שטאות ציס
הו' וווע' מגה לדי עשייה מלחה ינות זורך ומכוון וווע'
למען השגחה צוות זוה ומכלון יהה לר' ל' מותה הקדשה
ציעיה מלכים צפה מלמען חזוך מה צלה דרכו כן
כלהן חזוך וועיטס לחם כל מותי וועיטה גס לדבוי
למען חזוך וועיטס לחם כל מותי וועיטה גס לדבוי
המכםים צהומרים צהין מזיכרין יהלה מלכים לימות
המשיח נל' יתגלו מותה השגחת והמות ווועיטה החמן,
וועט מעoon עליו מוצול ק' ר' ל' יהלה מלכים צהין
מותה ממאות הacula דע צהין שכונה רק כדי שנוכו
צפה הנשים שעטה לנו ה' צ' שהוילו מומרים לחם
שיותנו עצדים דלי הכה וחתם סגולות מלך וועט קאה,
ועס הוכילה חזות נקבע ננטומינו צהו המתגיט
ויכול צלה ימנינו מונע טנטום צד וועוד שטמאז
נטנטומינו מdat השגתו חזוק רכ' וועל כן צלה הלהוילו
על זה נזקומות רזים גacula נוכירת הלהות ומופטים
ושיר היזקה וחל השותה המכליות נוכירת צפה ציעיה
מן השגעה הוא הנג' גס המכליות השוה צמרו נזיכרינו
קזון עס ממוץ וממורט מעמים נוראים מן הלהות
יומר חזקיס וועט נהמר כן אין מותה מתגטת צו
כלל', עכ' ל'.

זיהור דנרי הראצ'ן' נינה צהו סוגר צהמלהמר
למען חזוך לחם יוס להן מלך מלכים מלכים קוח' ליינ
במלות טעם המהוו כי ה' צו גופל דינ' הוול' צהלהמר

וכתב הראצ'ן' וווע' ל' למחר נאס נז זומה למכםיס
ויל' מזיכרין י' מ' וווע', גס זו מהד מטענות הסולקיס
עלינו כי מלון שמאות הacula זומן וווע' סק' ז' ומאות
הפקה ווועיטה החמן זוכרין יהלה וווע', נל' מהכל עליו
בדכמיג ווועיטה פקח נלה' הלה' וווע', נל' מהכל עליו
חמן שגעת יmis מהכל עליו מותה לחם עוני וווע' שנה
זהו על עשרה הפקח והכלת המה ווועיטה הביבת
החמן שגעת יmis כדי שנוכור מזוק נך יהלה מלכים
וועט היהן מזיכרין יהלה מלכים לימות שטאות כדעט
חכם אס נל' הפקה ווועיטה החמן צטלים
זהל' ננטוינו צאס לך כדי שנוכור יהלה מלכים וווע'
לימות השגיח ווועט עד נטמייק טענותם עליינו
ממה צהמלו ננלה פ' שהטה צעוטה לרכיה נגד צהנד
זו כלים הלי וזה נל' ימכלנו לגוי וווע' יענדו מלדעת
להמאל הצל' טושה יהו מכך מכךין נמת, למאל ר' יוקף
וועט הומלת מותה בטאות נעמיד נכה, ופליגט דר' המי
דלהמר ר' להי למאל ר' יהי נל' צהו הלה' נטפו הצל'
לקבריו הנקור ווועט הענויות הלה' מפלassis נעמיד נכה
נהמאל השגיח ווועט צהלו נל' הי מותה בטאות נחה
ההמאל שעה להקנול נגגד צהנד זו כלים מפני
זהמלו ננטאות פרק צני דיני גורות למאל ר' חי' נר
יוקף עמידיס נדיקיס ציעמדו בלנטיאן ק' ז' ממתה
והמאל צעל כן למאל רבי המי לקבריו לדעמו צהין
בטאות, וכן מכיהן עליו טענות ממה צהמלו ננטאות
פרק להצון צל עזות כוכביס כי לע' צ' צהט' ממייך
ההמאל קיימו לחם הacula יהמלו
ההמאל כוכביס על צלה קיימו לחם הacula יהמלו
לפניהם רנט' ע' הנה לנו מריה ווועטנה למאל נאס צוועיס
מי צטרח צע' צ' יהכל צבאת ומ' צלה טרם צע' צ'
משיכון יהכל הלה' הנט' צ' מלה' קלה' יט' לי ומוכה צמה
לכו וועטו חזמה ומקשו ומי מי עבדי הכי וזה למאל ר'
ישוע צ' ז' מהי דכמיג הצל' יהני מזוק סיוס ננטות
ולג' למאל ננטות ווועט הענויות הלה' מפלassis מהר
להמאל השגיח, וווע' שימתה מסוגמי דע כי מותה השגחת
והמאל ווועיטה הביבת החמן יהן ממייך ווועיטה ציעיה
ויגלה נל' זה מהה צהינ' ימ' ננטומין עשרה הפקח
כלת דכמיג ווועט השגחת והפקה וווע' וכן חייך צהמלהמר
החמן כלת דכמיג כי כל הול' מהמאל ונכרתת הנטפ
ההוול' ווועיטה המה נל' חייך רק צעה דכמיג צעל' צ

- ההוול' ווועיטה המה נל' חייך רק צעה דכמיג צעל'

- ההוול' ווועיטה המה נל' חייך רק צעה דכמיג צעל'

ליישרים

עתיהה היותר יכוון לוכור כל המלוא ושה מושג נוקף
בשעת קיוס מותות לילית.

ומה שלג נהמר טgas צס ה Kapoor הכתוב שיזכור
בשעת קיוס מותות לילית כל המלואות צפה יט נהמר שכון
שלמען תזכרו מינה מותה צפוי עוגמה חלה קלי על
מותה לילית וול"כ הכוונה טען ידי מעשה המותה צל
ליית יכול כל המלואות וכמו שכתוב רצ"י על הפסוק
וזכרתם מה כל מותה ד' שמנין גמträה צל לילית צס
מלואות וטמונהו מוטין וחמשה קדריס הרי מר"ג ועיין
במנימות מ"ג לחמരין ולחייט חותם זכרתם לריה
מצילה בידי זכירה לילית מעשה וטס צודאי
פצעות הדגשים קלי על זכירתם כל (ח"ק שלחין בכרם).
כמו כן גוונה התרזה שצבעת מעשה המותה צל לילית
זכרו כל המלואות ומה שנהמר ועשות חותם י"ל
חו טעם על המותה צל למען זכרו, זו צהמת
שכשמתעורר על ידי מזומה לוכור כל המלואות ועל ידי
זה זכרו לעזיה טוח מקיש מותה כולה צל ועשות
חותם טgas וטס גווע ליוי כללי ויט נא מקיוס המלואות
הכלליות הכווליות כל המותה.

وعיין נטווים ד' נספר המלואות להרמג"ס ועיין
נספר חוכר המתים להגהון התקומות מקהלה רינה קיור
ההarry"ג מלואות עמוד ק"ה ויל' עוד כיוון שורחים
חותמו זכרתם מה כל מותה ד', הפלוות זכירה צל צוב
טgas למען זכרו חומרין טהו צל על ידי עניין המותה
צל לילית כיוון שטבאות כנור הפסוק הבודס עניין
הזכירה חוץ לילית וחולין טוח כגילוי מילת צעלמה. וכן
הו צמלואות פפליין וטוכה זכרתם ה"ב ה"ב ה"ב
נמאננה זכרה טס לו"י י"ט וו"ל: "יכוון זהה עטפו זה
הו מלבד הכוונה שאריך זכון צלכיטה נקיים מות
ליית זכרתם ה"ב ה"ב זכון פפליין וטוכה ח"ז דבצער
חותמו יואר ח"ז צל מכוון זה דבב כ"ה שטבאות המותה
לטס ד' צבואה נטבומה הנך שלחין דבצער כמות מען
זכרו, וצמפלין למען טיטה מותה ד' נפין, וטוכה
למען ידעו דורתיכס ומ"מ נרלה דכ"ז לכתחילה כדי
לקיים המותה צל לילומחה ח"ז דביעגד ח"ז מה נל כיוון
בכל חלה רק לקיש מות עטה יה"ה, וול"כ מותה
בפמ"ג זטוכה שכתוב כן (וכן מצמע נגייל הגר"ה

בקלה שאריך זוכור י��ת מאריס ולכך סוח מבייל לריה
מכלה שטעס למען תוכור חיינו קשור עס שגעת ימים
מהכל עלי מות דהיל"כ סי רהוי לומר שגעת ימים
מהכל נחס עוני למען תוכור מה יוס נהמן מהלץ
מאריס כי חמפזון י��ת מהלץ מאריס ויקיש שיעול
המהלץ כן שגעת ימים מהכל עלי מות נחס עוני
ובשעת מעשה תוכור צלצך על ידי עוגדה זו לילית
מאריס וטהועס צהילת נחס עוני שה קפה נזיכת
ליית מאריס שלחם עוני מוכיר על מהוועות ליית
מאריס כי חמפזון י��ת מהלץ מאריס ונמאל שגעת
למען זוכור וגוי חיינו טעם על המותה צל חייך חכילה
מזה ומוניהם חמוץ, שכן חייכת התרזה למכלול מזה
וחכלה שמחץ מזוס צעל ידי המותה האלו זוכור ליית
מאריס, חלה הו מפרטי המותה שגעת חכילה מזה
ומוניהם חמוץ לאריך זוכור שטבאה ולח מזוס זכר
לליית מאריס (וכן מורה נצון הרצג"ה שכתוב "וילוי
למען זוכו" מטה עטוף טהו צהמת זוויל ולג נמלות
טעס המותה) וכי חמפזון י��ת מאריס הו טעם
להמותה נמה שבחלה התרזה דוקה חכילה נחס עוני
וחיכת להחיל עלי י��ת מאריס יותר מפעולה חכילה,
חכל עכשו שמחץ המהמץ למען זוכור מה יוס נהמן
מהלץ מאריס חחל הטעס צל חמפזון י��ת מאריס
ע"כ טהו זוויל מזס (כמו ולמען ייום שורך וממורן)
שלמען צל צבוי עכשו דבirs אלה מזכרון זוכור צפה
בכל יוס נהמן מהלץ מאריס.

ומצ"כ הרצג"ה "ומכחן יה נזר"ל מות
הקרילה צפה מלמען זוכור מה צל דרכו צלמען
זכרו ועשות מה כל מותה" וכו', נלהה הכוונה טהס
חכילה מזה ומוניהם חמוץ סי מזוב זכירת טיליה
טו זכירה היה צל צהפעולה גורמת הזכירה זכין
רק לכוון צלצנו וכן טוח צהמת צמאות ליית שמחץ נה
למען זוכרו ועשות מה כל מותה מזובי וכםזוחר צ"ע
הלהמות ליית ק"ח טעיף מה וו"ל: "יכוון זהה עטפו
טליונו הקב"ה להחטף זו כדי שטבאות כל מותה
לעשות" ע"כ, ושיינו שטבאות הרצג"ה מה פליג על הכליה
ו שאריך זכוון זוכור כל המותה שגעת עסית קיוס
המותה צל לילית וטהועס על המותה צל עשתים כל
מותה חיינו יה נמאל טעם למען זוכרו ועשות כל
הו מפרטי המותה ושינוי שחתורה זומה שגעת

לישרים

הארצנ"ה וכחמו ר' יוחנן ולפי"ז כמה שגופתך הצלחה
בצטו"ע צניעיות ומפלין וסוכה לרין לכוון בטעם וזה
כפזרו דבטעם חמואה זוכר שמורה לרין לכוון בטעם
בצער עסית חמואה כיוון שכמבה שמורה בטעם
טהורץ, וזה נולאה דהו הליינט דו"ע דהפיינו לממן
dalim דריש טעם דקלם וזה רק לאומיקן מה לגרוע היה
פרקן גדיי גמינה.

כלס מה טהניא צמונא נרויה שלין בטעס מעככ בעס קיוס המויה וולף לא נון בטעס יה גדיינד, נלה דזא גופל סכטנא התורה צמורה טעס המויה ולען גלען לויו ומיזג הוא גינוי מילוח שכונה או חינה מעככט בעס קיוס המויה ורק מזומה לכתהילא, וולף העילני אנטפל לדען פקודיין צהמת ספוגר אונל כוון בטעס המפורת צמורה צמלה יה יונדי מזואה ועיין בס נדריך פקודיין נאקדמיה היל' הוות לדיא וויל': עיין שכונה הוא אונרין נכוון בנאי מכובן גאנטימוי זמה נלה יה מזומת מזואה פלוניים כלשהל גאנזנו ד' הילקינו,oso עיקר שכונה קממיינט האט גאנעלדה יה מטען המזואה. ה). הנה זה יה גראן גאנזנוות צצמורה שלין מנואר היללה בטעס צמורה, היל' גאנז גאנזואה שמנוואר נא טעס חיינו יונל שכונה היל' גאנז, דראך אונרין נכוון ג'כ' בטעס, דשיינו, בנאי מכובן גאנטימוי זמה נלה יה מזואה פלוניים כלשהל גאנזנו ד' הילקינו מיטעס פלוני ופלוני. וזה ממלה צצ'ע צויליט יכוון גאנטערפו צוינו פקץ'ה לאטען דז' צונכור כל מזומתו לעצומס והיות טעס המזואה מפורת צמורה ווילחימס לממו וכלהט לח כל וכו' וכן צמפלין (עיין צפלמן"ג הוו"מ קי' מ' ונכ"מ ריש היל' קונה, ווילחימנו גיעולדר צכ"מ כלשהל יוכנו הא"י), וצוזלט כוונת בטעס גאנזנו יונל יה המזואה. והענין הוא, דהנה צודאי כל גאנזאות יט' להם טעמיں עד ה"ק וחילין מקר ווילע"כ טעמיינא למ פורט צמורה ונמלוות פלטיות פירט נאס הא"ז טעס, על כלך זמה השונה צצוזלט טעמיינא למ יה יט' מ', והוא כנותל לולב גלען ערנצה וליונל, דהס למ אין יקאה לנו למה נכתבה דוקה זמה המזואה בטעס כן יקאה לנו למה נכתבה דוקה זמה השונה שי' ממוניכם (ומזואה ג'כ' לכהולה יט' לנו יהי' דהשונה שי' ממוניכם מן המזואה, דהרי צמלוות שיט נאס טעס נמצוין צוזלט כוונת המזואה צפליט הטעס זכליה נכוון הטעס. וויל' היל' גאנז לומל שנטעס יהי' בפיו' מ'ה וכוונת המזואה

ההיפלו נגידות מין וכוננה לעיכודו) ועי' צפ"י הגר"ה
לצד הシリס ז פמ' ט.

ועי' מ"ט' הרא"ה כל' כ"ד מה' ב' סכתמ"ב וו"ל:
ו"ז סכתמ"ת ומה' ח"ז מגכלין על ספורי הסגדה, הכרנה
לבאים וזה הקצ"ה נעצות זכר ליעילות מלכים ומה' ח"ז
מגכלין עליון, כגון הפלחת נכוורות וכל השמועדים
שלין נרך להוציא הפלחת נכוורות אלהו עוזין מומו
וכך ליעילות מלכים, חלון צוות הקצ"ה לנעותה המעתה
וממוך כך מה' וכליין ייעילות מלכים ולמה דוקה הגדה
נפה חלון לסחלה מפלצתן לו (וואר' הסגדה ליד
צווילין ייעילות מלכים) נ"ל. ומה שמע טקני במא
שוויל בלאו ייעילות מלכים נסעם עשייתה המעתה טהורה
ולכל ייעילות מלכים, וחואל זווה הרא"ה לטענימה דנהמה
מה שכתמ"ב במחדל צ"ו ע"ז יכוון בחתעתפו ציווינו
הקד"ה להמתנק צו כדי שנוכל כל מלומתו לנעשותם,
הלי מוקלס מנוול נדני הרא"ה בסוף כללות ייעילות
כמו צ"וין נטהר בגולה צם, ושינוי נטהר הלה מגני במא
שוויל בלאו "ולמו דוקה הגדה בפס".

ויה נרלה עוד לומר דעתך כל מה שמדובר
שאוביל לרעה גםcosa כמוון הפלחת כוכות
והמוסדים עיקר חיינו, והוא גויה". בלה שיט בבן דין
נוקף ארליך לכוון העשיות זכירות יהדות מילרים, וכמו
שנתנו להענין יהדות ותפלין וסוכה ומועד הרה"ט
לכל המלצות שגן נזכר יהודים מילרים ארליך לכוון כן,
וכמו שכתב הפלרי מגדים למס"כ נט"ע שם בקמינו ח'
וח"ל: "מס"כ כלן נט"ע ס"מ יכוון טוינו כדי לזכור
כל מנות ד' כתוב הכהן ז"ל דכלן ונחלות תפליין
וסוכה (מלכ"ה) ביעין סיכוני גס לדבורה מזוהר כן
הטעס מס"כ טהר מנות ד' הס כיון נחתת למוד
יע"ט וכלהן הס לנו כיון כן הן עותה במקום יע"ט
ולפ"י"ז בפדיון בגין נמי כתיב טעם י"מ", עכ"ל.

כרטס חס כי לפענ"ד יט מקוס לדעריס הלו לפרט
ככוונת קרטס"ה מ"מ אין זו הכרח לנמהורה די"ל
צפצוטו טהראטס"ה סופר שקריה למען מוכרו ועתיקת
הה כל מילוי הנחלמר גמאות ליטאים כו"ה טעמל דקריה
וחלינו ליוו נומך ורק צלמען תוכור מה יום קהןך מהלץ
מילרים יט הכרח סקומ ליוו צפאי עטמו במו אטוקים

ו Hoffman ציינן שסתורה למלה טעם היכלה פקם ומלה הול כדי לזכור יהדות מיליס, כי סתוקפידה מורה על זכירת יהדות מיליס, וזה ככל פעס צוואר יהדות מיליס יט כהן קיוס לרוזה המורה, חכל זה דומך, לדודלי משמוע נטהורה טהורה מוגעת מזוה ולט רק רצות, והס הול וכבר יהדות מיליס ניטל לכתיבתה מזוה כל מורה, וכךין לומר, כיוון דכתיב כל ימי מיך הוועדי מיום כל ימי חייו זכור יג'ם, הול כהן צהוב נכתב בלבו טעם מהו נכם זכרן מניין המתוות כל רמ"ט. ווועדי הולי כוונת הול'ה צהינו דומה ממש לשורש חמוץ.

המנס געס דברי הול'ה, שלמען חזוך וגוי' הדלעיל קלי ונמיה טעם הוועדי מה דכתיב נעל מניה מנות היכלה פקם והיכלה מלה ונמנ טעם צעל ידי זה מוכור הום יוס להטך וגוי' (והוכים כן מדברי רצ'י חמוץ, ופירא צו שיטת הרטזוניס צעל מנו מנות ולירט יהדות מיליס חמוץ), הול צדורי הרצ'י הול מפורש לאידiom "צ'יווי נמען חזוך חיינו סנה למשיעת חמוץ והיכלה מלה", הול ליוי צפוי עגמו וכמו שנטהר.

ונחוור לדבריינו, דהס נימול שלמען תוכרו הנטהר ניינט ולמען מס' מורה ד' נפין, ולמען ידעו דורותיכם הנחלמי נטוכה כולם מטעמיה דקרלה, הרי נימה דברי הרצ'י הול נפטומו צמה שכתוב ומכלן יהול ש'ן מנות הקראיה ביהדות מיליס צפה שלמען חזוך מה צעל דרשן כן שלמען חזוך ועתיקת הום כל מנותי, ולפי' הול פטומו כיוון צס חיינו רק נתיינט טעם על המותה צעל ידי מנות ליית זוכר חמוץות הול נודאי הזיכלה השותה שהול נעל, כיוון צעלין זה דין מיום שנטהרט קיוס מנות ליית זוכר חמוץות, הול נתיינט טעם למנות ליית צעל ידי המותה צל ליית זוכר הום כל המותה. ולפי זה, אף שנטהרט צו' עס צס זרכין לכוון חמוץות. ונפרט צהס נימול שפקם וזה צל השולחן ערוץ הוועדי הול'ה עלה גס לדברי הרצ'י הול.

וממושה הדנרים רהיטי להען כהן געןן מה נגיד, דבנה רהיטי נטפר צער המפלגה (להגוזן הקדושים

בעמיה נעצומה כהאר גווע ד' מלקיינו מהנה חמוץ מא'ה, נ'ל'ה, עכ'ל. ועי'ז גס חמוץ ו'.

ועיין הול'ה נרכות דף י"ג על סתוקה מוכליין וכו', שכתוב חמוץ דכריו וו'ל: "ויהנים מה דממי" לי טוביה הול דעכ'פ' נכו'ע מזוה לזכור יג'ם צכל יוס, למאל צויס ולמל צין צויס וצין צלילה, וזה מלבד סיפול יג'ם צכל פקם, צזה נפקה לנו מוגעתה לנך צויס השהו, וליין זה מזוה נכל יוס רק צכל פקם צטעה שמלה ומזרע מונחים לפין, וזה נפקה לנו מלמען חזוך וגו' כל ימי חייך ווועdeg נכל יוס. ולפ'ז קטה לי צדרכי הרמץ'ס שכתוב חמוץ הלאמת ק'ס צסיה מזוה לחט, וצפלה נ' כתוב, וקריחת צעל פלטיות הול'ו הייל האנקלחת ק'ס, וזה יט כהן צמי מנות, מנות קריחת פ' צמע ושי' חס שמעו דכתיב נטצען וצקומר, ומנות ולירט יג'ם, וכן חמוץ המותה צל רצינו מנה מזוה קג'ז מזוה למקפל צי'ם צכל צל פקם צנחים ופגדת לנך וגוי', ומנות ולירט יג'ם צכל יוס צסיה מנות שלמען חזוך כל'ו, וכעת נ' ליידמי טעם נ' ווועדי נ' ווועדי רהיטי נטפרטי דכריו צנטערלו צה, ווגס סקמ'ג' וסכלמץ'ן הול הוכירו מזוה זו. ונתמי נ'י לדבר זה, וסכלמץ' נ' ויפה צעל מנו מזוה זו חמוץ והנרגע נ' ויפה ציוננו צעל מנו מזוה זו חמוץ והמאות, כיוון צעל נחמלת מזוה זו צלען ליוי, דהס סי' כתיב זוכר הום יוס להטך וגוי' היטה נמאנת מזוה לעצמה, הול כיוון דכתיב נמען חזוך וגו' הדלעיל קלי, ומוניות טעם הוועדי מה דכתיב נעל מניה מנות היכלה פקם והיכלה מלה, ונמנ טעם צע'ז וזה מזוכר הום להטך וגוי'. וכן פ' רצ'י ס' חמוץ, נמען חזוך ע'י חילמת הפקם והמלה יוס להטך, עכ'ל רצ'י. ווועדי סממייה הנו למדיס צוירות יג'ם כל ימי חייך הוועדי, והול נ' הול נסונן הרמץ'ס צפ'ה מק'ז הול' ג', ומזוה להזיכר יהדות מיליס וכו', מ'ם חיינו נכם נכלל מניין רמ'ס מנות, וזה דומה נמא צהס צהסרים הרמץ'ס נסרכוי שורש חמוץ. ווועדי יט לדמות צהינו דומה ממא, מ'ם בעין מעד עגמו נכוון הוועדי.

ולגדי רצינו הול'ה צהומך: "וועדי צממייה הול'ה למדיס צוירות יהדות מיליס כל ימי חייך הוועדי וכו' ג'ג, דלכלהורה הולי הוועדי רק נתיינט זועס על מנות היכלה פקם ומלה הול' חיינו מהזיכר צפוי עגמו,

בונחים דג' ע"ג לד"ה קיימו צ"ד רק יעשה הטעודה ולמה יחסוג כלג, והני מומלץ חס חזו המס צלט יהלמר נצמו פן יהלמר צלט נצמו וכן צלט יחסוג נצמו פן יחסוג צלט נצמו אף סבואה מצט רחוק טיטה צין נצמו צלט נצמו, ק"ו בכונת ההפלה והמאות ציט נאש כמה עיקולי ופטורי וכמה מסות קילין בכוניותם כלכל לרמיינו כ"ז כנופת, פטיון ציט לנטל צלט יכוון כלג, ודין שועטה המתוosa נצט מוא.

ומ"צ מעלה צטווג נהיית הקסר להמן לדינור וממתנה ומעשה, הנה חנתי כנס"ג הס מיקנו לנו מפלות ונרכות, וליכט מיד לדע רמייז נזוקם ההפלה ונרכחה, ורכחה כוונת המעירות הדינור וממתנה וכל מוא ציט זרכחה לפניה ח"ז לומר צום דבר לפניה רק הרכחה, וכל דבר צלען זרכחה לפניה חי נוהג לומר צפי הנני שעטה דבר זה לאקיים מאות כוולי וcosa דיא ול"ז יותה, וככונה הוו רק פירוש המילות וכל המיוקו למטה נעשים מהליכס ע"י מעשי.

חכ' מה צפפפל מעלה מה צהומלים נוקח לימד כס יו"ד ק"י ציו"ז ק"י חס יט צוה מזוס כוגה הפס, ופלפל צדורי הטעופות חס צנני חומיות רלהזנות יט חיסוך כוגה הפס, הנה לפ' מה צהני זכור מילדותי שטמעתי הלהנטיס הפס והוא חומרייס כס יו"ד ק"י ציו"ז ק"י צמיהלו, וזה ודמי ליכט כוגה הפס, חכ' כדר גלמי דעתן סיוט טוגה הטעמיקה ויחסקע לדבר וגס צממתנה לה יחסוג רק פירוש המלות, וכדרך זה ילק' נטה ולמה יכסל נטוס דבר, ויומר מוא ח'ין להרין נרכחות כהלו, ולרוכ הטלה להקל, דברי כל"ט, על"ל רצינו הנודע ניהודה ז"ל.

וז"ל הגרון הקדוש רצינו חים מטאוניין ז"ל, נדפק צפוף מכוו צער ההפלה צהולות ומטזונות: "פרקתי עני ורחיimi חמוץ הגרון הגדל המפורקס לדיק ויטר הו מואר"ר יחזקאל סג"ל לנדה להן"ד רק"ק פרלה (חמקן יו"ד ק"י ז"ג) מה שהלין כס

ר' מיס ו"ל חנדק"ק טאנוניין ועוד כמה קשלות גדולות וק' נעהמם"ס פידרו צל צת וק' צהル מיס חייס על האורה), סכתה טזונה הרכבה נולחה ונפלחה להציג על דברי רצינו הנודע ניהודה צענין זה, ונלהה נציגם הנודע"י רק ממלה נקייס דברי רצינו הנודע ניהודה, ז"ל ציו"ד ק"י ז"ג ועל הרכיעית הצל צהל נזוקם נטס ימוד הצל מדסים מקרוב נטפס ונדפק צמידורים, הנה צוה אני מטבח, עד צהלה צוחלני נוקח חמילתו יומל רמי לחיי נטהול חס נלהר כי טווכ בלחימלהו, ולדעתי זה רעה חולה צדרכנו ועל סדרות אלפבי וממנו צל ידעו מזוקח זה ולמה חמלוoso והיו עמלים כל ימיס נחורה וצמאות הכל ע"פ האורה וע"פ הפוקקים הצל דבליים נזעיס ממוקור מיס חייס יט החלמוד עלייס נלהר חממת ישרים מנזס וטס חס הצל עזע פלי נעהלה וגדול מען צמים ממדס, חכ' צדרכנו צוה כי עזע חט מורת ט' ומוקור מיס חייס צני התלמידים ברכי וירושלמי נזוק נטס צורות נצנאים וממנצנאים כulos נזעס כל מהר חנכי הכרוכה ולי נפתחו צער צמים וצבעורי הטעום מתקיים חלו הס מהליצי פדו, ועל סדרו שיטום זהה אני לומר ישרים דרכי ט' ולדיקיס יכלו נס ומקדים יככלו נס, ורכחה שיח לי לדבר מוא, חכ' נטס צמוא לומר דבר הנשמע כך מוא צלט לומר דבר צהני נטמע, וט' ירמש עליינו.

ונגוף דבריו סדרין להויל מפי שועטה הכוונה על פי הקודם ומצעה רליה מליצ' וצמים צנגט ליריך שיחמר צפירות שועטה נטס גירושין וכן ננדר גמל בלאו ציוויל נצפתיו ע"כ דברי מעלהו, והני לומר מזוקס צהניל רמי' מטה השם פמilia, דהלי מלך הס צין נטס לקדושים, דהלה קממה נטו לגירושין עומדת וכן נדריך ציהמר צפה וקדושים להבי סתמן כשרים לפי סתמן נטמן עומדים, וט' מאות צלנו קדושים נינאו קדשי גוזה וממן נטמן עומדים. ומה צהניל מנדריס לה הנייה חלט צממתנה צלי' דינור חיינו כלוס חכל מעשה צדבר סתמן נטסה לה נטה צווע פיעע, והני לומר ק"ו קדושים, חס נקדושים אף צווע פיעע מוא ציעטה צפירות נטסה וכמו צהמלו צונחים כס נטס סטה דברים הזבח נזבב כו' ה'פ"ה למינו בית דין דלט לימה נטטו דילמה חמץ למיילר צלט נטמו, ושיינו צלט יהלמר ולמה יחסוג להפלו צלנו לדמפרות המס צמוספות

לצמו פן יתאמר צלה נצמו, וכן צלה ימתו נצמו פן
ימתו צלה נצמו, ומה שסוחה מטה רוחך שיטעה אין
נצמו נצלה נצמו, ק"ו צכוות המפלגה והמלחמות ציט
נחס כמוה עיקולי ופְּטוּרִי כו' פשיטות ציט נצלה צלה
יכוון כלל כו', וכל מזוה ציט נרכחה לפניה אין לך
לומר טוס דנור לפניה רק נרכחה כו', עד וכבר גלתי
דעמי סיומת טוונת הנטיקת ויסטקה קדנור וגס
נמחנה נט ימתו רק פ"י המלה כו', עכ"ל.

וأنה עוזר גמלין לה הוכן וームפלג על חכס גדול
ווגהון מונתק כמושה חסר נצו כלב האריה ועינו כעין
הנדולות, יתמל דנור זה, סהמאות קדושים יניחו קדשי
גנזה וסתמן נצמן עומדין, ומיין נרכין טוס דינזר
וממאננה קודס כמו נקדושים נצמוני צ"ד צלה ימתו
חפי נצלו כו' כי מעשה נצלה כוה סקממה נצמה לה
כען קיוע, והרי כל הפטוקים למחזינים וームלוינס
הנבה"ג והריה"ג והריה"ס צפ"ג דר"ה והטורה וטא"ע
נה"מ הלוות ק"ס סי' פמן טעי' ד' וטא' לר"ה סי'
מקפ"ט ק"ה, כולם כל' פסקו כל' זילע צמאות לrics
כוונה, והו נרכין לכוון צעדיות הותה מזוה כמ"ט
נט"ע טס, והו כמו נצס הטע הנוכר נצלה נצלה
טה' הונם נצמ' לו כמו נצס ינותה הנוכר טס, והרי
טס נצמו צ"ד צלה ישי' נצלו שמד מכל הדנרים הטהו,
ונמאות טס לה כוון נצו לה לה יה. ומזה נרחה צעליל
ללה מדרמין מזות נקדושים נזה, וללה המלין נצס
סקממה נצמן עומדין. והAMILOK ציינאס מזומר למסכיל
על נצלה, כי נקדושים נצלה כי נצס הכוונה והדיגו
נאמן צעת הפטוקס נמה צהמר חלי וז עולה לו
חטעה וכדומה, ונצס זה נציחן עטם למקדש נתקリンן,
וע"כ צעת הקירנה גס צטמקריןן סטם המלין מן
הקסס נצס זה הועלה על האמזה כהאר הווע לה
תקודס נצמו וזה מדוק מלהוד נחלומלים (זוחמים טס)
זוחמים נקמס נצמן עומדין, קלומר נצמן קרלהזון
צקלה נצס צעליאס, ולו כן צעדיות האמזה צהין צמס
עליאס מוקדס, כמו נקויה קר"ס צנוול נומר צהום
קוריה צמורא, לו צמווק שנוול נומר צהום מוקע
לצער, לו בנוועל חתרוג צנוול נומר צנווטלו נפריהם צו,
וע"כ לה מאי ני' סטמלה צטס פניש. והוא דומה מטס
לגיוטין צמודה לה קייל נצמן עומדין. וה"כ מזות
טס נצלא קדושים נינזו קדשי גנזה וסקממה נצמן עומדין.
מה שצאה מנדרים לה קייל הלה צמאנצזה צלי דינזר
מיין כלוס הצל נצלה צמאנצזה סקממה נצמה לה צשי טס
טיזע. והני הומר ק"ו נצלהים, טס נקדושים מה צודאי
מזוה ציעסה צפירות נצמה וכמ"ט צזחים טס נצס
טסה נצלה הצעם נצם כו', טפ"ה מצמו צ"ד דלה
ליימן נצמו לילמהetti ממייל צלה נצמו, והיין צלה
קלומר וללה יחתו צפינו נצלו, קדמופרטה רחמס צחום
זוחמים דף' ב' ע"כ ד"ה קיימו צ"ד, רק יעסה הענודה
וללה ימתו צלה. והני הומר טס צאו הטע צלה יתמל

ונצלה נטיג קהט נצטו: צהלה
טלו וחת"כ נצאל נצלא נצלא נצלא נצלא נצלא נצלא

ועל הרכינית חסר צהן נצומם נצס ימוד חסר
מדשים מקלוע נמפסט ונדף צמידורים, טסה נזוה מהי
משיב עד צהמה צהלה נספח למילתו, יותר רהוי
לצלהול טס נמלר כי טז צממיומו, ולדעתה זה רעה
חולין צדרונו, ועל סדרות צלפני זמינו צלה ידענו
מנזם וטה וטה המרוואו וטיו عملיס כל ימיס נצלה
ונצמות סכל ע"פ הטעה וע"פ ספומקיס חסר
לכליות נצעריס ממוקור מיס חייס יס הצלמוד כו', חכל
נדרכנו כי עזזו לת מותה כ' כו' למזר לסת צורות
נטכליס כו', כל ה' הומר חנכי הרכזה ולי נפתחו צער
אטמים כו', ועל פדור תיטום טסה מהי הומר יטאים דרכו
כ' נדיקיס ילבו נס כו' ונגוף דנרו נרכין להויל מהפיו
צעוצה הכוונה ע"פ הקוד ומכיל רה' מליס זוחם
צנגט נרכין ציחמל צפירות צעוצה נטס גירושין וכן
בנדר גמל נצלו נרכין ציילו נצפתיו ע"כ דורי מע"ל.
והני הומר ממוקס צבאייה רה' מס טס פוח קתירה,
ההרי מהליך טס צין טסה נקדושים, דהזה סקמלה להו
לגיוטין צמודה ונרכין ציחמל צפה, וקדושים להבי
סקממי צעריס לפי סקממה נצמן עומדין. וה"כ מזות
טס נצלא קדושים נינזו קדשי גנזה וסקממה נצמן עומדין.
מה שצאה מנדרים לה קייל הלה צמאנצזה צלי דינזר
מיין כלוס הצל נצלה צמאנצזה סקממה נצמה לה צשי טס
טיזע. והני הומר ק"ו נצלהים, טס נקדושים מה צודאי
מזוה ציעסה צפירות נצמה וכמ"ט צזחים טס נצס
טסה נצלה הצעם נצם כו', טפ"ה מצמו צ"ד דלה
ליימן נצמו לילמהetti ממייל צלה נצמו, והיין צלה
קלומר וללה יחתו צפינו נצלו, קדמופרטה רחמס צחום
זוחמים דף' ב' ע"כ ד"ה קיימו צ"ד, רק יעסה הענודה
וללה ימתו צלה. והני הומר טס צאו הטע צלה יתמל

מקדשים, ומפליין וק"ה כב"ר נפקקה הילכה מפורשת
לכען דוקה שיו"ח כוונתו מפיו כמ"ש צ"ע ח"מ
(צ"ס ס"ט) וכי"ד (ק"י רע"ד ס"ה) וולפיו עינוד
העור לסתן לרין שיהם נפיו נמהלה בעיזוד חני
מעבד לסתן ס"מ כמ"ש צי"ד (ק"י רע"ה ס"ה) ונ"מ
(צ"ס ס"ה) וייתר מוה מטה גמאות נכו"יס המוגניש
לכית להקינו, כי ניליס המייה לסתן נעם הפרשתן
לכטן גממי (נכளיס פ"ג מ"ה) וז"ל כי"ד מפרישין
הנכளיס يولד לדס נמוך שדרו ווולה מהנה טכלה
טכלאן שכבר כי' קותרו גמי וומרה הרי אלו נכו"יס,
ורצ"ה חעפ"כ פעור וכוקולו חותן נכו"יס מהלך
שמעתדו מן החקיע וכו' ע"כ, והנה צס כי' מעשה,
כמו שיהם קותרו גמי וחעפ"כ הוילך גמייה נפה
עם המהנטה לסתן מאות נכו"יס, ולט חמור שמתמן
לסתן עומדים, וייתר מוה מי חומר, חס גמאות לי"ת
טכליין טויה וטירלה לסתן וולפיו צליינד פסקול חס
לט צוון לסתן (כמ"ש צמ"ה ק"י י"ה ק"ג) ומכל"צ
חס לה טוון לסתן טודחי פסקוליס כמ"ש גלני
המחבר (צ"ס טע"י ח') והאריך מפורש שיהם צפה
נמהלה בטוויה טאוח עותה כן לסתן לי"ת כמו שמנוחר
צס, וחותר כל זה האריך ג"כ לאטילס נגנד לח"כ לסתה
וכמ"ש צס (ק"י י"ד ס"ג) בכ"ה המהנטה צס וז"ל הבטיח
יטרול לי"ת נגנד נלה כונה חס אין לי"ת מהריס
מאות להכשרו יט לממון על לרמג"ס סמכאי הנקן
לה ינץ עליו כו', הרי שולפיו חס נעהו נמהלה בטוויה
וטירלה לסתן לה חמלין סתמא לסתן עומדים ולריכין
כונה חמלת, וזה נכהולה פלה קוח, כי זכה כב"ר הוה
דומה לקדשים ממש לסתן עלייס מקודס וולפסר צוז
הוה קדלה לרמג"ס וז"ל סמכאיין צליינד, וולס דעת
האר"ס וכרכ"ס נרלה סמחלקיין נזה לקדשים, מסוס
לזקדשים טני טגעליין הן צנען הקידן לסתן
קדשים נהפלתן נס עולה וחטאת, ובס הנו"ס
לכית עולמיס להקליך מהס חלך ודס, וע"כ צמתמן
טיש"י מוכן לכל נהי עולס נסת לי"ת, וע"כ צעי תליה
נגנד ג"כ לסתן לי"ת כי לה טין לומר לסתן עומדים, כי
חס החולין לה כי כלל צעת הנזיה לסתה לו צעת
הטאירה, ולט כן נכהן הוועם טאוח זונת על דעת
הגעילס והגעילס בס טהפרישו חותם לסתן, כן נלה

פקול. ורהי' מפולשת לנו ממה טהמרו צס (ד"ג מ"ז) מנהלת עצמאטה נס חוליין כשרה מצס חוליין פסולה ולרט"י נס חוליין סיודע טהרה טהרת נס חוליין כשרה כדלהמן טהרי' חוליין מהלליין קדושים, מצס חוליין כסגור טהר חוליין פסולה, דמיינו מהעתק נדרלים מהרים ואינו עטוק נקדושים, ע"כ. הנה קרחת לדעת טהר קדושים סתמה נסמן הן עומדים מ"מ חס נה שיא יודע טהרה קדושים וכגור טהן חוליין פסול טהר, וכטעם טהר כמו טהמלוין, כי העיקר מה קדושים סתמן נסמן עומדים טהר עוזר סתמן עליית מקודש ולטס זה טוגה חס טהרטן נטמת טהמלוין טהילין עוד קדושים טהר חס כוונת השגחה נס עולא מה טהרת, כי כוונה, טהרה כוונת השגחה נס עולא מה טהרת, כי סמס עליית מקודש צוה טהופרכו לטולות ולחנאות, טהרטן כוונת מקודש והמקראיינו חס' כי כלל טהרה קדושים הטל חס וזה השגחות והטומן נס זה, הנה נה כי גלען סוס נדנוד כוונה מקוונת חמאנך שנוכל לומר נירף וזה סמס הטל עליית, כי נה נטו הטל נס עניין מזה וכי' קגור טהר חוליין ונעטו צוה כטהר מות טהיליכן כוונה מפי שנוכל לומר טהרי' וכדומה, וחס נה כוון נטו קולח נטולות חס' מוקע נס'יר וכדומה, וחס נה כוון נטו נה ית', וממנה כיוון שוכנו לדין שנמאותינו נדמו למאות גירוטין ולט' לקדושים, הנה יילך מגירותין לכל פרטיהם (וכמו טרוי חז"ל לנך קדושים מגירוטין) וכן טגירותין ניען טמירה מפורהם טיהר לאקספל נפירות כטממל לכתוב שכותזו נטמא ולטס גירוטין, כן בכל המאות נאריך שיכוון מפורה נקיים מ"ע וזקייס מאות כורלוין, ולהויל מפי' מפורה כוונה זו (זה ניען נסמה הטל גירוטין, והולס כוונת נס גירוטין ולטס כלימות הנוכל צס נטהר נטהן דמיינו ככוונת חמאות).

שוג עיינמי גמוקו דין זה כמה שוליך הקופר להוילם כוונמו צפיו, והוילם צצ"ע ה"ה ע' (ק"ל ט' ק"ד) וכותב שם הא"ש צבוס הקמן"ג טעמו זה, וזה לא מושס דעתנו כמה לדריש ילוין ממפלין ומ"מ ליליך הקופר לו מל צפיו וליה מהני מהצגה ועי' נחל"ח כי' נ"כ ומכם דיתם עילוג זה ה"פ' נדייעך, גס כהנעל כותב בעממו לרץ שיחמל נפי שוכתך לזמן קו' ע"כ, והסתה לך נטרך למילך מנות מגירותין ונלמד מדרמי לאו טפי ממפלין ומ"מ שהו קדושים

הבדעתם דנפסיה קעניד חיין וזה רק מקרים חומדנה דלט
נמכונן לאטמה כי חס דראוח פקול מדיניה דמעטה נכלי
מושפע מדין לאטמה, וע"ט חיון שפיהל דצלי הגמלה
ולכת בזון דכרייז וו"ל: "ויקוד דבר זה ונלמד הוות
מקומנו גניינן דף מ"ט סכתנו נכלי מילא
היידך קולין צו. ומוקי לה טס כסוגיה כמ"ד לדלט בענין
כמיניה לאטמן, וכקה דצחוכרות בה ודליך דכערין לאטמן
סוס פלוגמיה כלל, וו"כ חיון כאר הק"ת סכתנו נכלי¹
וקולין צו ואלה מקר לאטמן כל חוכמות, והנלה לומר
בזה, דסנה טס כסוגיה עוד חמץ רב נחמן נקיטין ק"ת
סכתנו מין יטרכ' כתנו נכלי יגנו, ועיין ברכמ"ס צפ"ז
מייקודי בטורה סכתן בטיעס דיטרכ' לפני טהינו מהלמיין
וכותב חוכמות כלו לאטמן. וכקה לאטמן"כ נדען
ברמאן"ס דיכרי חיון צר לאטמה וכל מעשייו כן מושפעין
מלהו למלה, וו"כ חמץ כתנו נכלי יגנו והה גה חלה
על החוכמות מורת לאטמן והוא כמו סכתנו מין, ופסאות
זהו סוג, לדין לאטמה כל קת"ט ולדין לאטמה כל חוכמות
חילוקין כן זהה, זו"ל ברכמ"ס טס חיל פיקולס
יטרהל סכתן מ"ט טורפין חומו עס החוכמות צדו מפני
טהינו מהלמיין נקדמתה בסס ולו כתנו לאטמו היל חאה
מעלה נדענו צוה כאר לדזריס וסוחיל ודעתו כן גה
נתקדים בסס עכ"ל. הרי לדענין דין קדמתה חוכמות חיון
וה דין כוונה כל לאטמו שווא נחלמת דרב נוקף על
מעטה הכתינה נמתנה נමורת בס מה גה. וכל שווא נכתב
עטמה חס נכתבה נמתנה נמורת בס מה גה. וכל מלה דלה
נמורת בס חל צי' קדמתה בס ולית צי' הילו דלה
מעsson וגוי, וכממש"כ ברכמ"ס דהפקעת קדמתה בס
כתנו מין הוות מפני טריה מעלה נדענו צוה כאר
הדררים, וו"ל לדלט נכתב נמורת בס כלל, חיל גה דיס
זו דין נוקף כל כוונה לאטמו, מס'ר לפ"ז הרי ניחת הה
רכמ"נו נכלי יגנו, דין נמorthy מושפעין מדין חלום
לאטמה, חיל מ"מ כתינטו סימה נמורת קדמתה בס,
זה מעס' דין מעתה הכתינה טהין חלק נזה צין כתנו
נכלי נכתבו יטריה, וקחי צילו דלה מעsson וגוי יגנו.
מס'ה"כ לענין דין לאטמה כל קת"ט דהוה וזה דין נוקף
כל כוונת לאטמה נוקף על מעטה הכתינה, זהה סוג
להמרין דיכרי טהין צו קדמתה יטריה מושפע מזה
והין נמorthy מורת לאטמה כלל, מס'ר לפ"ז הרי מכויה
שיטוב כה דמי דק"ת סכתנו נכלי קולין צו למפלט לה

לומר זה לדעת ה'ך והרמ"ך ובמהלך שפתק
כמוות (הס נ' נזורך גדול לסין יי'ת מהריס
מנוייס וחלה נלע' ברכה לפניהם) וועל"פ נטמע מה
שלם המליה' נמיות סחמן לסתמן עומדים, ולריכין כוונה
וחמידה נפה כלגד ממחפין ומ'ת גיגירוטין ולי'ת
וכוכרים, והאטם נדמה עניין לנעין ונלמד חפילין
מי'ת שכמו ני'ת נ' מהני בטוויה לסתמה לנעין
המלחין שוריין המלה' ג' נטמה כן נמפלין הגס
שכחיתנה לריכנה להיות לסתמה מ'ת בעין נמי שונמתס
נטמה כוונה וצדינוע, כי בכל מקום שמחצטה נלע'
סדרינוע חיינו מועלן כלל, וכלהסר דיק השוול שמחצונה
ההיל מטה למלרין צבאות (ד'ג' כ'') גמל כלנו
לריין טיוויה צפתיו וכמו שמאין גיגירוטין ומחפין
ולי'ת כו' שמחצנה נבד מינה מועלם ולריין להויה
ישב וצעי דינור כו' ע'ך, קרי שכב'ת שמחצנה
שכלחתה סי' נ' קני שמחצנה נבד וצעין דוקה דינור
נפה, וולף שוה נספח טס צוה, מ'מ כיוון לדנן
פמקיען גנט ומחפין ומ'ת לדעין דינור, הנא נקעינן
כדיעה או שמחצנה נ' קני נלע' דינור, וכן נטמעות
מענית ט'ג' נ' מהני שמחצנה נבד וכן נבדקה CIDOU
ללמודי מלחמת כ', עכ'ל.

ונרלה נציבות הנודע ביהודה שפטות הוה, להלך דין כוונת המוס מדין למסה בגמל נס"ה מפיין וגינויו צב אלו טה העניין כל נסמה הוועDED חלות דין בעס בכדיילם נס"ה ומפיין וכן גינויו צב אלו כמג נסמה הס פטולין וומרין צו דינים צב אלו מין דינים הללו רק לעל ידי דייניו כל חלות דין כל קדום ס"ה ומפיין וכן היו כל חלות דין כל נסמה נגט הללו על ידי דייניו וללא סגי במחזקה, מה אלהין כן צענן כוונה אלהינו פועלoso חלות דין על ידי כוונתו הללו טהו דין בעס המעסה צבירות לחתוב מה שווא עותה המעסה, ולכן כל טהו יודע כלבו מה צבוח עותה סגי, כן נרלה.

ו^עז במא סהמורי נפרק דהה לדומליין עכו"ס
רצעינו חייס הליי על הרמאכ"ס הילcum מפיילין פ"ה בט'ו

שיטה ו כמינת הפס, ולפ' חלום דין נוקף כל כוונה
וע"כ קני זוח נמלה נמוד, כדי להודיע נדעתה בטעור
דגש לנין הכספי כמינת הולכות יקי דין כוונת השם
רק שיכתב נמולת הפס, חכן צמ"ג ומפר הטעמה
כמו נכתיבת הולכות לירך שיחמר צפיו דוקה,
וס"מ דק"ל לעניין כמינת הפס לירך כוונה נוקף
על מעשה הכתובת ומכו"ה השם לעניין שיחמר צפיו,
והנה לדעת בטעור הרי הקוגיה ניחל נפשיות, כמו"כ
לענין כמינת הולכות כתבה כמינת נכי נחלשים
עומלים ע"ג, וכמס"כ הטעם דין זוח דין כוונה
לשם, הילך דרישה דגש לדעת הקמ"ג ומ"ת ג"כ
ניחל הקוגיה כמ"כ, דהה מיחל דברי דיני נפלדים
הס הולכות, מלה דין כמינן נמולת הס צוואו עס
מעשה הולכות צוזה מייל עלייו דין הולכות
וקודמת הפס, ובנית חלום דין הכוונה לדעתם שפה דין
הכספי כמינן, וע"כ נרלה דעתך דין כמינתו
נמולת הס והוא לנו"ע וכן שגנחו מהקוגיה דגיטין
دلיכו צוס פלונמה זוח, חכן כ"ז הוועני הכוונה
לענין שיכתבו נמולת הפס דהו דין נפ"ע נמולת
דין קודמת הולכות שנחלם על מעשה כמינן חסר צלה
וה אין זו קודמת הפס וליינו בכלל הולכה, והין וזה ציין
כלל דין לאמה, מסל"כ הדרין הפני שגולות שפה
דין לאמה נאכט כמינתו ספיר י"ל דהו צוס נדיינו
דין לאמה כל שאל כל הכתובת כל סמ"ת, ולמ"ד כלל
געין כמינה דין לאמן סקמ"מ פקע גס אך דין לדעתם
כל הולכות, הילך ע"כ ממילא ניחל הילך דכט בכתבו
נכרי מזוס טעה לדהה בעין כמינה לשם, זה מועל
לענין דין לשם שהמור דין נכתיבת סמ"ת וזין נכתיבת
הולכות, ולענין כוונת כמינת הולכות שפה מעס
מעשה הכתובת הרי מהכטם נכתיבת נכי נחלשים
עומלין ע"ג שירחו שכותב לשם, וממשנה השיב
הקוביגיל לנו"ע וכט"ג.

חכן הרי כ"ז הווען הס נימה דהה דרכו להו כל
לאמה השם מדינה, וע"כ ספיר נוכל למלך דין לשם
כל סמ"ת וזין דין כוונת הולכות, הילך הס נימה לכל
המקwon לאמה שנכלי השם רק מזוס דמלדעתם דנסצ"י
קעדי ולפ' נמכון כלן לאמה, והילך מלאי צמל מהשתם,
הילך הרי אין למלך דין כוונת להוונה. וכוונת לשם
וכוונת כמינת הולכות טיקון צוין זוח, ואדרה קווטה

הគוגיה מזוס לדהה בעין כמינה לשם, ולפ' קפה מהל
בדוחות בעין ודחי לשם נכו"ע, מזוס נדעתה
היידי כתשליח עומד על גזיו ומלה מותו שיכתוב
לשם, הילך דכון דרכו על דעת עלימו השם עותה
ומחצומו לשם כוונת עלימו ולפ' על דעת יטלהל,
הילך הילך ממילא לעניין קדושת סמ"מ מעשי מופקען
מתוורת לשם ונע"כ לדהה הימכלה כמינתו הס לה
לדהה בעין כמינה לשם, מסל"כ לעניין הדין לשם
המיוחד הולכות דמאניל זוח גס כוונת נכי ע"כ
ספר מהכטם כמינתו ע"י מהחריס המלמדין הומו
שיכתוב לשם.

ההומינס דרישה לכל מס"כ דין כוונת הולכות
השם ורק לעניין הילוח לדהה מעzon וגוי, ומזוס דכון
לנכם צדיעה וכוונת שפה הס מסילג זי' קדושת
הולכה וקהל הילוח לדהה מעzon וגוי, הילך מ"מ י"ל
לענין דין הכספי כמינתו לירך כוונת לשם, ומזוס לדהה
סגי נחלות קדושת הפס צו, כי הס לעניין סיסיו כל
עשייתו לשם, וממילא לעניין הילך דקמ"מ צעין
לוקה כל הולכות יתיו כמונין להס קדושת הולכה,
הPEAR לפ"ז חכמי י"ע קוגיה בגמ' נק"ת שכתבו נכי
דקווין צו מזוס לדהה בעין כמינה לשם וטה להכמי^ה
מיימרלו לשם כל קדושת הולכות דמענן נקמ"ת,
צוזה הנכרי פסול כיוון לדהה צמוניזיו דין מותם לשם,
חכן נרלה דעתך דין והה בטור ציו"ד סי' רע"ד כתוב
ו"ל לירך שיחמר ספורה כתימייל נכתוב ספר זה חני
וותן להס קדושת ס"ת וכו' ווועס לה עסה כן פסול,
וצמי' רע"ז כתוב זול"ה פ" שחולמל נחתילת האפר
שכתבו להס קדושת ס"ת נכל פעם שכומז הס לירך
לחטוב שכומז להס קדושת הפס עכ"ל, וככבר הקשו
למ"ס כוונת קדושת הולכות דקג' נמלה נטה להוד מדין
כוונת כמינת כל הס דרין דוקה שיחמר ולפ' סגי
נמלה נטה גלגד, ע"י ס"כ צנ"י וכט"ז, ולפי דרכינו נרלה
לה"ט דבטול, דצחני דין לשם כל סמ"מ דהה דין
כוונה ומלה נטפה כל לשם, וע"כ בעין זוח לינור
כלייפין לה מפיגול, מסל"כ לעניין דין כוונת המיומנת
בכתיבת הולכות קדושתן דהה רק שיכתב מזרמת
הפס, וטישו מעשי וייעטו מכוניות שכותב לה הפס,
ונמלה דהה ור' רק כוונת ידיעת מעשה הכתובת נלגד

כ"ג, רק יעשה הצעודה ולם ייחוזג כלל, ומני הומר מס
חצאו מהס כלל יהמֶר נצמו פן יהמֶר צלע נצמו, וכן
צלע ייחוזג נצמו פן ייחוזג צלע נצמו וחוות צוואת מטבח
רומיון שיטעה צין נצמו נצלע נצמו ק"ז זכוונת חמפללה
וטהנות טיט נטס כמה עיקולי ופכווי כו' פשיטעל איט
לעטעל צלע יכוון כלל כו' וכל מזוֹה טיט גרכיה לפניה אין
הריין נמלר זוס דבר לפניה רק הרכיכה כו' עד וככדי
גילימי דעתמי סיומת טווצה הנטמיקה ויסתקע סדרן וגס
נמחצנה לנו ימסוג רק פ"י המלות כו' עכ"ל. הרי
שאנכ"י קעפיק כלל דרכי לעניין הריין להוציא מפיו
זכוונת צעוזה ע"פ "הסוד" וכו'.

ונמרתי פליג הנכ"י, מלה שלין גליק להויל מפיו
היה כוונה כלנו סגי, ובנית שלין גליק לכוון כוונה
חלה נוקפת ע"פ הבוד, היה כוונה מהוות גרידת
צדינה סגי, ולכן כל זה עתה המוחה כמלה ומכוון
כלנו כדינו זוג לנו גליק שום כוונה נוקפת היה סתמה
לצמה קלי ונפנלה גם המכליות הפנימיות של מעטה
המוחה, שכן סתמה קלי הרי צתמה עולה
גם הכוונה ע"פ הבוד, אף שהיה כוון זה נמנוע כמו
קדושים שעולה הכוונה הנדרכת של לצמה סתמה מה
זה היה כוון לה מפורך והוא עיקרו של גליק סתמיין
סתמה לצמה קלי היה גליק רק ציהר מעטה
סתמה וליה היה כ"זוקע נטיר" זו "התרוג להרים
המוחה וליה היה כ"זוקע נטיר" זו "התרוג להרים
זו", ע"ז ספיר חומר הנוג'י שמכoon כלנו קדושים יינאו
ויקלחן מעתה המוחה, "למאותם כלנו קדושים יינאו
קדשי גזוז וסתמן לצמה הס עומדים". ונחמתה הרי כן
מלמו לאדי שס נתזותם נוג'י וז"ל: ""קוי"ם כוונה
הפלגה והמלחמות שיש נאס מכמה עוקלי ופזולי וכמה
חסס קייזן גנטיעות כלבך לרהיינו כ"ז געניינו פציגו
שיש לבטל יהי יכוון כל ולוי שועטה המוחה נאס
המוחה", הרי שס הנוג'י חומר למאות גליות כוונה
גליק נעסום נאס מהוות.

שווים כמו ברכבי וויל: "וּמְסֻבָּבָה מִלְּמַעֲלָתוֹ שְׁוֹבֵב לְפִיָּה
בְּקֶסֶל הַמִּין כְּדִינָר וּמִמְּצָבָה וּמִעֲזָה, בָּנָה הַנְּסִי כִּנְחָג
הַס תִּקְנוּ נָנוּ חֲפֹלָות וּצְרֻכּוֹת וְלִיכָּה מִידָּה לְלָהָרְמִיזָה
גְּנוּמָה הַמְּפָלָה וּהַגְּרָלָה וְגַרְלָה כְּוֹתֶם מִעוּדָה
וּמִחְצָבָה, וְלֹא מִוָּה שֵׁיט גַּרְלָה לְפִיה הַיְּסָד וּלְמַלְאָה
לְדַרְלָה לְפִיה רַק הַגְּרָלָה, וְלֹא דַרְלָה שְׁלִיחָן גַּרְלָה לְפִיה הַיְּסָד

לדוכמל על הא דתני דק"ה שכתבו נכי קולין צו
למפרשת לה נסוגיה אס מוסס דלעג בעין כתיבה לאמן
וטה מל כוונת חוקיות זוז מעכט לכו"ע, חלע ודיין
כמ"כ לכינית נכי מופקעת מדיניה מלהמת לאטמה,
וטה לנכרי מדעתה לדנטשי' קעפideal הוה ג"כ מדיניה דלעג
חל צי' דין לויי השעליים, וצפיר חלוק זוז דין כוונת
לאטמה מדין כוונת קדומות חוקיות, ונמיה דכל דברינו
מושרחים ומכווןaris מהו סקסוגין, ומיזאנ שיטע לעת
הראמג"ס כמ"כ", עכ"ל.

הרי שהגרא"ה מפק לדצ'ר פצ'וט הילינט דכל
הכיננות דסיכון דאכווינה נסמה הוּנוּ נומך על המועצה
לוּ נלין דינוכ'ו, מטה"כ הכל שאכווינה היינו דין נומך על
המועצה מלען צנעין רק שיאיו מעשייו ודעתו מכוביס
ולען חלום דין נומך כל כוונה קגי צוה צמתקנה לחוד
וועל ממץ כמו צניהםנו נדעטע הגוּן'.

ולפי זה נימל גס מה צממה סס נצער המפלגה
נמחילת דרכיו על הנכ"י מה לדפקו לפומקים
צמלאות לזכות כווננה, לכהולה חיינו מנוואר צוס הכליה
מדברי רצינו הנכ"י טהינט שיחלוק על הפומקים, כי
בחלמת מלוות נחיקות כוונה הלה שמונך הנוכ"י שכוננה
וזה סגיא נמחצתה חכל מה לרין זה דייזר, והלה כן וזה
לeson הנכ"י טהינט שהמון צעל צער השמפלגה: ונגורע
דרכיו לרין להויל מפי צעוסה שכוננה ע"פ הקוד
ומכיה רחים מריט וצחים צנטט לרין טהינט צפירות
צעוסה נקס גירוטין וכן ננדל גמר כלדו לרין סייל
נצחמי ע"כ דרכי מע"ל. ואני חומר ממוקס טהינט
רהי' מסס זהו סתירה, דהרי מלך סס צין טאה
לקדושים להאה סתמה נחו לנגיוטין עומדת ולכך לרין
טהינט צפה, וקדושים להאי קמם' צאליס לפִי צקממל
לצמן עומדיין, וו"כ מנות צלנו קדושים נינו קדשי
גכו' וממלה נצמן עומדיין, ומה טהינט מנדלייס מה
הניע מה צמחצתה צלי דייזר חיינו כנוס חכל מעשה
נדבר צקממל נצמה מה צען צוס סייע. ואני חומר ק"ז
קדושים לס נקדושים מה סודלי מנות ציעסה צפירות
לצמא וכמ"ט צוגמים סס נקס טאה לדROLLIS חזקה נזעם
כו' חפ"ה חמן ז"ד דלה נימל נצמו לדמה חמץ למימר
זה נצמו ושיינו אלה יהמר וזה יחסן לחפי נלנו
כלמפולך הטע צמום' צוגמים דר' ע"כ ד"כ קיימנו

במ"מ טג'lein כוונת וכין כוונת כמיינט ק"מ נטס קדוטט
ק"מ וכמו שנטג'הן. וע"צ עוד צהג'הן גמא שטאג'ן
הענש לנענין קדוטט קמ"מ לסתמן נטמן קהי ע"צ.

ולמיimi כזו עוד דברים נחמדים נגידו העניין
צמוגים לדבורה, נספר מודעתי הגרלי"ז על מקמת זמינים
שכמכו וו"ל: "בדיננו דבון נטמה כתבו הтом' לרין
דיזור והינו נפקל במחצצת גרייה, חכלו הם סתמאן דבון
נטמה קיימל מסמן מדנאי הטעם ע"נ ד"ה מהנו
ב"יד למאי מחייבת גרייה. והAMILוק פאוט פוח
בדיננו דבון נטמה טהור חלום פקול חמלין
דמחצצתו יט לא דיעיס צורייה להוות בדינור, חכלו הי
סתמאן יהו נטמה קהי הדין לדבורה הוות רק שמעשה
צעודה מהי' נטמה. והוא מזוהה ממה דבון חמלין
על דעת רחובנה הוות עותה וכפיגול מניינו מחולקת הי
חמלין על דעת רחובנה הוות עותה צפ' צ"ג, דבון
בדיננו לדבורה דבון צעי כ"ה שבצעודה מהו נועת
נטמה מהני מה שועטה על דעת רחובנה ונקלחת
המעשה בתני' ג"כ שנעשת נטמה, חכלו כפיגול
שבמחצצתה פועלת דין פקול צעי תיחוצן צפונל זה יט
מחולקת הי ע"ד רחובנה נקלחת שחצן צפונל הי נט.
ולפי דברינו אלו יתייחסו לדין רט"י ז"ל צמוגים בס
דלאן יהו חמלין ע"ד רחובנה הוות עותה מפני
צורייכים לדינור, ודבורי ממוסיס מה נפ"מ לי נריכים
ידיינן יהו סגי במחצצתה דכיוון דין ז"ל דבון הי דינור יה
שי במחצצתה ג"כ, מה לפ"ז הנ"ל יתייחס לדין רט"י
שפיר לדין רט"י מאייה ראי' מהו לרין דיזור חיון
דמחצצתו פועל הדין פקול ולדא נרין צפונל ליפקול
בקראן. והוא ימגדלו לדין בטור יו"ד שפמק לרין
ידיינן לממחצנת נטמה, ונקי' רע"ז נדיני מוכחות כתוב
שבפסק ימצע ככל חוכלה נטמה ולט הזכיר דינור כלל
וכדר עמדו זהה". וכמ"ז בס עוד דברים כען דברי
שגר"מ סבג'ה

ומפק"כ צס נצער הימפלטה וו"ל: "ויהו גם כל הגנוכן
על הנה פכל קוח לכוונת המזוה עטומה צבאות הכוונה
לניהם נעצרת חותמה מזוה מזוה צורלו צורלו צרך
כמ"ע, והמנס הכוונה נענייה המזוה וטעםם וגיילורה,
הנה וזה עניין לחץ קוח וגס זה מיזייף המזוה הוח,
ושווע גלמל מגירען צמא צעריך לומר צפירות נאש

נוגג לומר נמי הנסי עוזה דעתך זה לך'יס מזות צורלוי
ונזה די ויה' יומת, וככונוּה הוּא רק פירוש סמלום וכל
המיקוֹיס למעלה נעציס מהליאס ע"י מעשינו".
מכוחר ממש כמו בפייהם.

ומש"כ רביינו הנו"ג": "וכל דבר טהון גרכיה
לפניה חני נוגג לומר צפי הני עותה זה נקיסים מנות
זרחי, וזה די ויח"ז יותר", הנה צנוף הטעונה חיינו
מצוחר לאחד מה שירין ליתור לכוונת המנות הוא סגי
במחטא, וזה סכמג הנו"ג שאותו נוגג לומר למל נפה
מנות כולם חולין נאג כן מל מלה פקידות לומר נפה
כדי נועלכּ וככונת ולמחוקה יומך, וצלהמת יט' למומה
מלוד עכל הגהון הקדושים צעל שעיר התחפלה נמה שמה
על הנודע נירודה מכל הפתוקיס שפוקיס שמלות
לרכות כוונה הרי הנו"ג צעלמו ג"כ כתם מפולת סס
"וידי שועטה המות נכס מותה, והני נוגג לומר צפי
הני עותה דבר זה נקיס מותה זורת". וכל שעניין
שהנו"ג קה עמייק אס הוּ רך לעניין כוונה הנווקפת
לענין טירין להויל מפיו בכוננה ע"פ הפטוד (ולא כי
יל' בכונת הגהון הקדושים צעל שעיר התחפלה צהום
סונר שמלות לרכות כוונה קוּן נדיינול וכמו שכתמג
חח"כ, ומיל זה הוּ למסיג על הנו"ג, גם כן קאה,
שלפי שיטמו כל צעל שעיר התחפלה פיה יכול לומר
שהנו"ג סונר כן וולדרכו הרי הנו"ג ויל' כתם סוקול
נוּוג לומר צפה לךיס מותה זורת חולין מונדר בכלהה אין
המנות הפתוקה פיהם נדיינול, וצלהמת נכללהה אין
סכלת מתקונת הנו"ג היס סונר בכונת המנות לרכיבין
ליינול לו מתקנה מיהו מפתוקה מתקונת הטעונה מנטען צעל
בעי ליזור ומונגו כל הנו"ג הוּ מונגר פקידות נועלכּ
הכוננה, דהיל' כב' פיה הנו"ג היומל מפורץ בכונת
המנות לרכה ליינול ולע' פיה היומלה נלצן צהום
נוּוג וכו' צנזה יט' לומר סקן הוּ מונגו לרווחה
דמילמה חעל נג' מעיקר הדין וגס מלטונו "וידי שועטה
המות נכס מותה" מטעם נכללהה הפתוקה סחין טירין
ליבנו).

ועלין נליך הכלען. גרס מה שעהלינו לישע דעתה
הנוגע ולחילק צין עניין לאטמה זמ"ת וחפ'ין וגיטין
לענין כוונת המזווה, זהה הלא מזהה דוגמא למסדרת
בדרכי פגר"ח במלחוקה צין הכתבר כמיינט הטערכות

ודרכיו ג"ע שפרי כנ"ל העתקנו דכ"י הנו"ג"
שהייל נכס ה"ב"ה שכם נכס נכסות י"ג'ו"ת "יכוון
נהטעטו" וזו מלבד הכוונה טריין לכוון כליניט
לקיש מנות ל"ית וכמ"כ ה"ב"ה אכן הדין נטפלין וטוכה
הף דצטול מנות י"ת הף צלן מכוון זה לדר כ"ה
שעותה ה"ב"ה נכס ד' צוותה לעצומה הבן טריין
לכ"ית כמי' למן מוכלו ומפלין למן מהיה מורה
ד' נפיך וגמוכה למן ידעו דורותיכס וכו'. הרי
מופרכ נהייה דלדילו דלדריו טריין הלה שטערן מפורך
כמולה טריין לכוון חיל ניל נצטול מנות [ונס נמלות]
הלו שטערן מפורך כמולה לה נוכר טריין דיזור ורק
לכ"הה בכונת הלג סגין]. (ונס באלו הין הכוונה מעככ
בדיענד כמו טכ' ה"תל"רונים) ודבנרי הרטצ"ה שגנומתי
הרי נחלר מפורך צלמן מוכלו וועיחס מה כל מנותי
הנחלר נ"ית לין טריין להוציא צפיו וזה להדייה צלן
דלדרי פגנון בעל שער התפלה (הס ניל שニימול
הרטצ"ה פליג על עס ה"דין ה"מ"ז ע נכסות
ל"ית טריין לכוון נהטעטו צוונו הקב"ה להטעטו
זו כדי שנוכל כל מנותי לעצומם חיל מפיקו תמי^ה
שנימול כן לעצומ פלוגמל מדסה).

לדעת השער התפלה י"ל טרטצ"ה חיל שטומתיה
צפוק נמלות הין לריכום כוונה כמונת כר"ן ר"ה,
והצער התפלה כי כתב " hollow כי הול דצטולו שטני
כוונת טריין לשיות נועתים נמלות, מהט שיכוון נחתת
געתיהם מות ד' צוותה הס"ע, והטנית לכוון ענינה
וועס ה"תל"רונות צב"ה, ולכן כיוון טרטצ"ה טונר
נמלות ה"ז כוונה סודר טה"ז לכוון גס הכוונה
הטנית, גרס דזר וזה דומק דה"כ נמיה דלדרי הרטצ"ה
הנוכרים ישו מלויס פלוגמל הס מנות לריכום כוונה.
ווגס הס ימיה צלמן מוכלו וגוי' וכן למן מטה
וכן למן ידעו דורותיכס קול חיינו רק טעםך דקריה
היל נ"ו נוקף הרי צוות הין לריה טריין לכוון בטעס
הף נמקוס שטטעס מפורך כמולה.

ועיין קרמץ"ן גמלמות צפ"ג דר"ה נסוגיה
למנות לריכום כוונה נמה שכם נכס כוונה דמאות
נקדשים ניל צע"י וו"ל נכס גמואן דלדריו: "ווח"ג דמתן
דמיס ניל יהודע צלעכיז ניל צע' כוונה דצומט קדשים

כלימות הוו נכס גירושין כווכר נמעלה, והו מון עין
המלווה טהו, והנלה רלה' זה מהל דהמר ר"ג
(פמקה קט"ז) כל צלן חמל ג' דצטול הלו צפמק היל
יג' י"ח ווילו כן פמק מלה וגוי'. והנה כל העין שטאיל
נס הכל הו לידע ולומר בפי פמי' טעמי מנות
הס ועניני הס, צפמק לפ' צפמק הקב"ה כו' וצמלה
לפי צלן הסקפיך נזקס כו', הרי צס עז וזה טריין למת
לכ' מדיניה דגמלה, צלן יעטה ה"מ"ז כטומות כגולס לעצומ
רכ עזר שנטווע עליים, כ"ה ל"ס מ"ז ולהכין בענינה
וועס פמי'ה, והנה לכהולה זה לדר מדסה טהו,
ולמ' כן הו כי הרי מפורך זלה' נס"ע ה"ח נרו^ה
המאות הנוכרים סס, כמו נטפלין טמוואל סס (קי'
כ"ה ס"ה) שיכוון צבנומת צוונו הקב"ה להני' ד'
פלטי'ה הלו ציך נס' ימוד צמו וויל' מ' כו' כדי שנוכל
נס' וויל'ה צעטה עמו כו' וויל'ה להקב"ה
הנטמה טהו נמום וגס היל' טהו עיקר המתהו
ואממאנות וזה יכול להזורה וימעיט הנחותיו כו', וכן
גמאות ל"ית כתג סס (קי' ח' ס"ע) וו"ל ויכוון
הטעטו צוונו הקב"ה להטעטו זו כדי שנוכל כל
מאותו לעצומס כו' וגס צמוף ה"ס ה"ס ה"ס
מכוונת ה"ל"ר, והנלה צלמדו וזה מגמלתינו צווניס
סס צהמרו נכס צהה דגמיס ה"ס נו"מ כו' נכס זגה
כו' נכס האס כו' נכס רימ' נכס ניחות, ווחמרו סס נכס
רימ' נטפוקי חנרים צהמלה ובען דה' כו' נכס האס
נס' מי טהמר והיה השועט נכס ניחות נכס הנטה רום
לה' כו'. והנה לנחלו היל' נכס האס נכס ימוד לדר
החד ממאש טהו ולמה חטנן נטמיס, וויל'ס כי הול
דרילנו שטני כוונת טריין להו'ה הס"ע זו, והטני
לכוון ענינה וועס ה"תל"רונות צב'ה, טהו צען נטמא
ולכס גירושין הנוכל צמאות גט ה"ה, כמו טהו נס"ע
נכונותה נטפלין וטכ'ית כהמואר, וזה חמלס נכס האס
כו' נכס ייחות, נכס האס נכס מי טהמר וט' השועט
כלומר לכוון נקיס צו' מות ס' צוונו צו' נס"ע,
ולכס ייחות, נכס הנטה רום לה', כלומר לכוון עין
המאות וטעמה נמה שטמאל הקב"ה צו' וו'ה חומנו על
כך, והו' הנטה רום לה' כי על דדר הוז' וו'
לעטומה. והנן כי נכוון הו' נמלוד הענ"ד".

ונימות, ויהמו סס נס רם להפוקי הרים טהון
וזהען לדג' כו' נס הס מיש טהון והה השוואת
נס ניחום נס הנחת רום לה' כו', והנה נכלההה כל'י
נס הס ונס ניחום דבר חמד ממת קוח ולמה מכאן
לטחים, ויהו נס כי הוה לדרינו שבני כוונות לרין נסיהם
בעשיות המואה, לחמת שיכוון נקמת געתיה וו מנות כ'
צ'ואה המ"ע זו, ובאותם לכוון ענייה וטעס הפנימיות
צ'ונה, שואה כעין נטמה ונס גיזוזין שנזכר נמות גט
להבה, וממו שואה נס"ע נכוונות המכפילין ופיית
כלחומר, וזה חמלס נס הס כו' נס ניחום, נס הס
נסים מי טהון ושי' השוואת כלומר לכוון לקיים זה
מנימות כ' צוינו זהה כמ"ע, ונס ניחום, נס הנחת רום
לש', כלומר לכוון עניין המואה וטעמה ומה שצמץ
ההקב"ה זהה וזה חומנו על כן, והוה הנחת רום לה' כי
על הדבר זהה זהה לעצומה. וכזאת כי נכוון קוח למלה
לענ"ד".

בנה הוא כי כו"ה מידות וגיהור נමמל ורהורין
הבדלוים למי שלמרן מ"מ לענ"ד לכלויה אין מוש
הכליה לענין דין כוונת הטעס צה"ל סמאות טיש נומר
טהו"ה גויס"כ ודין מקויס בענודת הקרכן, ולט' מצעי
הו"ס נימול לכל מהצתה האבצה דברים שהזמה נזעם בכך
הו"ה חלות דין לאמה וגופו כל הקרכן טלי קוח
מכוכביו ודיניו כל קרכן בעס חמפה, וכן מה אדריך
לסייעות גירושין לאם כלימות לו לאם גירושין טלי קוח
ג"כ מעטס דינו כל הגט וכוכביו בעס חמפה הילך
טהפלו נימול שהצתה דברים שהזמה נזעם יט מאן
סדרין מעין כוונת סמאות ולו חל טוס חלות דין גוף
הקרכנן (ועין צפפר מידותי הגל"ז על מחלת זנחים
דף 3') נלהה ג"כ כל האבצה דברים שהזמה נזעם טלי
דין מקויס וגויס"כ מיוחד בענודת הקרכנות —
לחמת מהצתה דברים טו"ה "לאם האס" והוא טכוונה
הפטוצה כל כוונת סמאות הכל תמורה — (לפי דיני
הಗמון צעל שער תפלה) — והוא הלאה לדבirs האבצה
לדבirs שהזמה נזעם טלי מיליכו דכו"ע וחילו צעל מה
נמלקו לי מאות גלים כוונה, ופטוצה לדהפלו מהן
לטוגר מאות אין גלים כוונה מודה דין זה (דהל"כ
למה לה הקשו ממאננו וזה לדבirs האבצה על רגע
לטוגר מאות אין גלים כוונה עיין כסוגיהם לר"ה כ"ט
ע"ה וצמוך' אס ד"ה חמל רצח), וע"כ דין זה והקוח

לשם חולין כשרין ועולין נצנעים לשם חוגה ומחפלו מעתם כלמיהם צפ"ק חזמיס ט"ס לזרק קו"ו.

ולכינוי הגרע"ה ממה על דצרי הרכמצ"ן מלו ז"ל:
ומממי ה קוגיל ערככה צוותים (ד"ג מ"ז ע"ב)
השווות נכס חוליין כאר וליו מלה, וכן פמק הרכמצ"ס
(פט"ז מה' פמקת"ק) ול"ע, ולענ"ד דעת"ק ול"ל כאר,
וכיוון דכאר יט צלענזור כל מוקף מה גלע כוונה כן
נראה לנו"ד עכ"ל.

ובהמיעור י"ז כ"ר ובכית ימק ני"ז, סניאס
מכונו לדצל חמד ל"ז גלי הרכמן צחוף נפלת,
ויל' בהמיעור: "זוכן נרלה להוציא דצלס צולין דהינו
מליה פוליך רק נפה כמו צהורי צינוי קודש מדיני
הרכמן צולין דמלחות צפ"ג דר"ה סכתה צס דכוונה
למזה נקדשים לה צענן וויל' וולע"ג למתן דס לר'!
יהושע בצעור לה צעי כוונה דצוחט קדשים נס צולין
כהרים וגווים נצעלים נס מודה והפיilo מהמת
בדחימל נפ"ק דזগמים ה"ה לוירק כו', וגהון רעך"ה
בצממות לדרום וחוץ הניהם דר' הרכמן צב"ע
שרי לאליה מוחר צזחים דמ"ז דצחitem נס צולין
כאר וליינו מליה, ולמץ"כ נרלה כוונת הרכמן נהוכות
לאר צענן כוונת מזה נקדשים דצוחט קדשים כוונה
נס צולין הטעפ"י צנמכוון נס טמיון צולין כהרים
והס לה הוייה נפה הצעפ' צנמכוון נס שחייט צולין
עליה נצעלים נס מודה ג"כ. ועיין צס צהמיעור
ונכית ימק מ"ה צהוריכו נזה. הרי לפי פירוש זא
משמעותם נכוונה כלג סגי וכן מסמע ג"כ מלהנו
כל הרכמן צמיiri נכוונה הלא ונלה הזכיר דייזור
יע"ז. ועיין עוד נכית ימק ה"ה סימן ז"ה חותם
מה נרלה למץ נטוף חמץ ע"ז, ועיין נמוון חמוץ
חו"ה סימן מ"ב חותם ז' ודו"ק, ועיין נכין הילכה
עמוד קן"ב מה טהורי ניטוב דר' הרכמן צמ"ז מכח ז'

ומש"כ כאשר המפלגה להוציא נגעים כוונת טעם
המלוות ענה מר נליית מתיילים וטוכה, "שלמדו זה
מגמלתינו צוגמים שם שלמדו לאם שם לדרים זהה
ונחמה קו' לאם ונחמו קו' לאם האס קו' לאם ריהם לאם

הצטקה זוז, וממכיו עזם נחצר שככל שם עלייט קדוס וקמן למן עומדים והוא זוחם יונת ע"ד צ"ד צלמעלה וע"ד צ"ד צלמעלה שמתנו זוז, ולג' יהמל זוס דינור לפניו, ומ"ס הרכ סמכול נמו' סס שמתנו' צ"ד היה צלע ימואז חפילו נלו, הנה כנבר כמצנו' צלעלה חחר מחלת כבודה קרמס וננטלה שמתנה לכלל כעם צה' צלען טעות, ובਮיעין נמו' סס ילה' צעינוי ולכדו' יין צלע' כמנו' סס נמו' כי אה' שמתנה כב' חפילו אה' נל' חצב, חכל צה' לומר שאל'ו לו' נחצוב, ולצון שמתני' צה' מסען כן ממה שאל'ו צס שמתנו' צ"ד דלע' לימה' נצמו' כו' דלע' לימה' דיקוק חכל צה' דלע' ימואז, ונכח ניח' מה שאל'ו כב' יומי' צלענו' נצון דיעבד חף מי צלע' כי' נלו' נטס חחת מכל' חלו' כב' טא' מנה' צ"ד, וננה שמתני' צ"ד כי' צלכחה' ולג' נדייעבד, והכן כי שמתני' צ"ד דלע' לימה' כו' וגוו' מהר צה' אה' חיצב כב' חכל אה' רה' בכון' נחצוב מה טוע' ויפא הו', והס מקשה נך מפי' מה שמתנו' צ"ד על האידור ולג' על' שמתנה, זה' קוט' ולג' מגעיה' לדעתה הילוק' בגוד' והperfrect ציס' צלך' שמתנו' על' דינור דלע' לימה' נצמו' דלמ' לחמי' צה' נצמו' ויה' קלנו' פיגול' צה' ילה', מטה' צ' צמחצ'ה דלה' מפוג' דלע' נטנו' עלייה, כי הנה גלחמת' וזה דצ' גוד' הו' עד גה' נטנו' ורהי' צממת' לטיס' מחתנו' וכוונתו' נה' ושי' לרהי' צממל' לומר' גס' כוונתו' צפה' מל' כמלה' נטס' ו' לדריש' הו' נזם' כו' וכלה' כה' הגרון' נוכ' צ' צער'ו', רק עבור' חצ'ה' הטענה' שמתנו' דלע' לימה' צלע' יפגל' צקד'ים חיל'ה, חכל' צדר' צה' מפגל' נה' נל' רנו' להמתנות זוז צלע' ימואז, כי דצ' גוד' הו' מה' ורהי' עכ' צ' נחצוב' ולכוון', ולהמנס אה' שחת' כתס' ולג' חצ' ג' צ' כב' הו' מטעס' שמתמן' נצמן' עומדיין, וחל' חפילו' לדעתה קרמץ' ס' ו'ל' (נפי' ג' מה' פקולי' קМОקד'ין הילכה' ה' צ') צמודר צפיגול' נעצה' גס' צמחצ'ה, מ"מ יט' חילוק' והבדל' רג' צין' הטענה' וכדינור: כי אה' הו' רוה' לדינור ולומר' כוונתו' צפי' הלי' הו' מקום' דעתו' ומחצ'נו' היל' דינור' היל' צילען' מה' המגןך' לו', ונעbor' הימ' הדעת' זה' קרו' הו' ציטכם' גלחיז' זעם' הו' עומד' ובל' מ' הו' זעם' הו' ויטעה' נדעמו' שאל'ר הו' ויhamel צלע' נצמו', ולג' כן

ג'יס"כ מיהול גמונת הקדמת קרכן לו צפויתו
ולין לרהס מזה לטלר סמלוות.

על כהן נטע"ה ומה כל' הרכז ז"ל גנו"י סב
בזה"ל "ויהי לומד ק"ו סדרים לה קדושים רף שודדי
מוה שיעשה פירות נטה וכם"כ סס זוגים נטם ו'
בדבirs הנטם נטה מפ"ה מהנו ז"ד דלה לימה נטמו
למה מי לימה דלה נטמו, וכיינו דלה יהמל ולה
יחשיך חפילו בלבו כדמותם קפס זומו' ל"ה קיימו
ב"ד וכו' מה שוכן מטה רחוק אנטעה אין נטמו וכו'
ק"ו בכונת תפילה והמלות טיט נטה כמה עיקולי
ופטורי וכמה מטה קיון נטעות וכו' פטיט טיט
נטול דלה נכוון וכו' עכ"ל, טהרי מה פה קדושים
ימל דצל זה, והם מהם שעניינו כיוניס על חפיקי
טה"ם וככל גלו לפנינו עיי' כבודו, הנה נעלם מהם
בדבirs השם' נמקומן (סס ד"ה מהנו) טהקיין טס
משמעות קמייח דגינין דמפלט לכך לה תיקנו לומר
בפני נכאנט נטה למ"ד מטוס להין נקיין נטה מה
מטוס דלי מפה ליה לדבורה מהי נמגוויה ונלה כו' מי
למיימר לדלה מהי נמיימר דלה נטה, מטוס מי הול
שוטה כל כך שנוטן גט מהה זו שנכאנט נטה והו
הויל דלטס מהלט נכאנט, וכך חuds הטעטן קלינן
פעמים שטועה וטוער טהו קלינן לחר וכן נמקנד
ומוליך וכו' ע"כ, והלהת לדעת זה לעניינו דלה
מיישין כל לדעת צוותים זהה, כי מי פמי יstor הנה
להפרק מהצחותיו להמייר מועך צרען הו רע בטוב דין זה
זהוליכס לפפי ט' נקור מדין התייס לה מוקדי מות
חלילה ומילילה, והין נחות כגן זה כי טיט נטה
וז בגממתה מטה נטה מהלט וויל נטה דגדומו
טהו עותה מוה וזלה מטה מהלט דוגמתה,
והין וזה הנטם קדושים שטועה מלחה מקרננות להן
ונקר לרוע מזוניים כל ט' וו' נטה עולה ולמטה
ולמטה ולצלמים וכו' לרוע כמו נכו ומעשר וכדומה,
ולכל ט' וו' געליס מיזמים, וסס נטה יכול בטועה
לטועה צוותה מה הנטם לטם זה והו זעם מהר, כי עינו
הנטם נטהות לפניו מיניהם מרווחים וחויה עין מחרנו
על זה והוא נטה, וגפרט צס הצעדים צונקן רכ' יכול
לטועה נטנו ערובה זהה והוא נטה געליס מהלים, כי דין
געל השר עוזב על צו וו נטה העודות היגעדים
בקרכן, ומשום זה מהנו ז"ד דלה לימה כלל, כי יפה

ונעליו ייטה, מטה"כ ככוונה הטעלה והמאות, שטעתה מלהי ח' דין דוגמתה לפניו לומר שיטה מוש זהה וענבר הקשש הפטוח, הנה ודמי מיזג גדול ככוון הכל אשר יכול ולסוייל כוונתו מפני דוקה כמו קדושים טהריים בדין הכוונה והדיבור בכל הטעלה לדרישות נולי טהרתי, וזה כל המתניות גטליים כהשר ציירנו, ונחותם טלה כי מועיל טוס מניין זהם כי שמן להו לאמן שעומדין וטעתה חותן סמס גלה נא ולכ לה ית' י"ח כל' וכלל, ולכך ל嘲ר לעזותן ככוונה הכל הנטמלה", עכ'ל.

הנה מה שכתן הצע"מ טהערלה מליה קרכנות כל חד וחד געליס מיום וכוי' הנה שיטת הרמן"ס נפירוש שמאנה טיה טהערלה לדריש טהוזם נזם פום קלי על געל הקרבן ו"ל: "וסתנה זהה הלא טהערלה כוונת געל הקרבן להלה הוא" דריש מוקף על השופט וחל"י טאהר מניין צ"ד טהערלה סולכים הלה מהר ממחצנתה העודד וכו' היל געל הוועם לה ולגה כר'".

ועיין גם פל מפהרת כי לרביינו ידוק הכהן מלודין ו"ל נחידותיו ליו"ד פ"ג ק"י ד' חותם ד' ו"ל: "הכל להרמן"ס ו"ל נפש"מ דרכן מהמת זהה ו"ל וסתנה זהה הלא טהערלה טיה" כוונת געל הקרבן להלה הוא" דריש מוקף על השופט וחל"י טאהר מניין צ"ד טהערלה סולכים הלה מהר ממחצנתה העודד כו' היל געל הוועם לה ולגה כר' עכ'ל, והנה הלאון בכ"ז מגומגס [כן נ"ג מעסס כ"י נחידותה] לפ"ד נימול מה טהערלה, ולפ"ד קלי המתני' צ"ד על טהערלה ממחצנתה כו', היל געל גע"ג לע"ד ע"ד ליין יפלנעם לנו סוגיהם דריש ונחים (דף ז' ע"ב) דמיימי התחסך מטהנה וקחומר מהנו צ"ד דלהי לימה לאמו דילמה מהי למיימר טלה לאמו וחק"ד סתמה פקול קיימי צ"ד ומתיini מילמה דמייפול צ"י ע"ט דמגואר להדיין כד' רצ'י ולהרמן"ס חיון מוכן כל' להן גמלה ומלי מוכם מהכל כל' דמקמה פקול גמולי צ"ל כשר] ובע"ג נכהורה. [ומהתימי מהמו"ט טהערלה פי' הרמן"ס ולה העיר צוז] עוד ק"קuld' הרמן"ס מה יורץ המתני' צ"ד דקחומר להר' ובה ר' סום דק"ל צפ"ג דחולין מעיקר הדיין זה מטהן זהה עוגד לה לממרין להן המהצנה חלי' הלה עוגד, ובע"ג למתני' צ"ד חיומולח חיל' צ"ע מה טי'ך האף אף חי' מכון טלה לאמו כשר דיעבד, ומה צנ'ל להן כד'

גמאנצנה טאהר קלה מדינור, ולהין לךין לסתה דעתו מעין לעין כמו מטהן קלה מדינור, וכודאי יעמדו דעתו ולה יתק' דעתו מזונחו היל זכתה חמל, וכעין רחי' לה מה דטנו חכמים גמאנצנה (כרוכות ל"ד) השועבד לפני הטעלה נלה יעינה חמן לחדר הטעלה מפני טהירוף וכן נפקחה הטעלה גטוט"ע ח'ח (קי' קכ"ח סי' ט) והנה זה ודמי טהערמל לפני הטעלה נליך לטיס כוונתו וממחצנתו למה טהערלה חומרייס טהרי גס השם כל' ברכה ולה ישי' כענד טרנו מטרנו וטהינו מהזין כדרמןין נקוטה (ד' ל"ט), כי דטמאנצנה נלה פישין שיטה מטה"כ נדינור, ועוד כי גענין כהה קמ علين על דעת הטעלה והעוגד כמו טהערלו טס (נגמ' וכט' ע הנוכר) טלה מזונח נלה טרוף דעתו רשי' לעונת חמוץ וליטה מה כפיו גענומו, וע"כ הנה נדינור פה טולרכו צ"ד להטען טלה יטמלו, כי כהnis חטאים הס וחורי מזוי נפטי'ו וכט'ה' מוחר לומר ודמי יטמלו כוון, הנה הטעלה מזונח טלה יטעה והן טהינו מזונח כי עזודה מהת להס ולה יטנו לה' מחייביו וע"כ יס מס טיטה טהערלה מזונח, מטה"כ גמאנצנה טהין הילס יודע מה גלגו אל חנירו, הנה טריה לנפצו טלה טרוף דעתו יטעה כוונתו מלצמו לאלה לאמו, ודמי יטמוץ על דעת צ"ד ויטחוט סמס ומתרמל כשר, וקממל כשר, וקמאנצנה נלה טטה כטחונת ועיג כוונתו ודמי מזוחה נלה להצוב ולכוון כל' חסר יכול געל הטעלה לדריש טהוזם נזם טלייס, וע"כ להו צ"ד להטען על זה טלה יטמוץ יטסנו ולמה יטונו, להשר טהערלה גמיהוד טיכונו וגמאנצנה להין הילס מזוחה לטעות הנוכר, וטה יקלה חד היל טס שיזוע נפצו כי פום עולל הטעלה, يولכ הוה מAMIL בעשות עם המהצנה כמו עס דיעבד טלה יטסן כל' וקממל כשר, כי דיעבד אף מי טלה כי' גלגו לאס חד מל האנו כשר, וטיריה ורך נגע להצוב צלו כדייעבד דמי כהמלו, ועכ'פ' מכל ולה נמיאנו למידין טנס גקדושים עגטס מיזג גודל ונוראה טהערלה גמיהוד להזון כל' הסוכנות טהערlein להזון ולטומלים נדינור פיו מפזרת עוגד לנשיטמן, רק מפני הטעלה מהנו צ"ד על נדינור דלהי לימה לאמו דילמה מהי למיימר טלה לאמו, והכל עוגר לפי רוע העזודה טה' טס טה'ו מונמייס פנישס פלייס וטיליס וכט'ה' הטעלה מהל וכלה' היל זוכת חמל זטל געליס מהלייס ועכ' כט'ה' דעתו לומר קולדס עוגדתו להיז דער, יה' מעדמו גמונך קד' נירור הזונח

על הצעדים ספיר עומדת הוכחתה הנו"י, גרס הנו"י
הוכחה שיטמו אף לביעת רצ"י וmock' טו על פי מה
שכתב: "ק"ו נכוונה המלצות סית צהס עיקולי ופsectorי
וכמה חפצ קיון גנטיעות וכו'" הרי שלדעתה הנו"י
אף שימושה המזוהה מהת ביהל מ"מ קיון סית זה עיקולי
ופsectorי וכמה חפצ קיון גנטיעות והם כל מהס יתעורר
לכון לפיה כוונת הבודה כי יש לטעות כזו עוד יותר
הרכבה מלasset קלען מהר קיון צעדים כוונת המזוהה ע"פ
הבודה טו עניין מסוין מהוד ויש זו עיקולי ופsectorי וכו'
וליה כל מהס לרמי לעמוד על עומק כל האדריסים וככון
הכוונה הלהימית ויס חפצ קיון גנטיעות צודאי סית
לכטול כליה לכון (ואף סית נומם קבוע מ"מ לס נמפוס
סית מזוהה לכון ע"פ הקמוד כליה יש חפצ סיתו כל
יחד לכון כפי סייד מגעת, כמו שכח השער הפתלה
געמלו שכן טו צלהמת מהובי (עצמות) וליה דמי למה
שכתבו כתו' דמי קוח צוועה כל כך צוונת גט להשה וז
שכתב נצמה ופהו הומר asset למלה נכתב חיל מהס
שכתבן קלען פערMISS צטוועה וכו' דזה צודאי לדגש כל
שכך טענות פצונות כזו, מה אלה כן בכוונת ההפנימית
כל המלצות וCONDOMINIA asset צודאי יש כס מקוס להuds
לטענות, מהו כל מהס זוכה לעמוד על חמימותם כל
הנדירים, ומימילן על הଘון בעל שער הפתלה כליה
דקק וזה נבדקו כל הנו"י.

ומה שתהpig הצעה"ת על הגו"י צמו' מזולך רק סממה כשר היה בסוף נצמה חכל היה גומל שחייב לו מהצוג, לכהןה קרי ע"כ מוכן כדורי הגו"י להתקנה סימה גם כלל למסוג נצמה לפיה מה שכתבוatum' טהפרה היה לפrect צמה טהומר ר"י מה מי כלל היה נצנו סיינו כלל חומר נצמה חכל מיצג נצנו למלה סיינו להיות בה סממה פקול הזכיר דיקון מגמר ממנה ב"ד וכי מתנו ב"ד כלל לימה זהדים וצמאנגה סגי וצמלה חמץ לידי פקול כלל ימצוג כלל ישנות סממה יופקל וע"כ מוכן לסתמה כשר היה בסוף נצב כלן וזהם מה שטהומר ר"י מה מי כלל היה נצנו נצם מה כל היה כשר שמנתי ב"ד הו קמי היה נצנו נצם מה כל היה כשר שמנתי ב"ד הו קמי ע"כ על הדינור ובין על סמאנגה דמי קמי רק ע"כ בין ע"כ על הדינור והדין על סמאנגה דמי קמי רק ע"כ הדינור מזוז הדיקודן למקוםו היה סממה פקול וע"כ דיקודן דמיימת קמי המר ר"י דמי ע"כ נצם היה נצנו כלן דין הדינור ובין נצמאנגה כשר מסוס דסתמה

הרבנן"ס ז"ל דקמ"ל כנ"ל לכתמיהה הוכיח וזה מחייב והוא עוד וולדתנו הוכחים ז"ל מגמליה דפ"ק דוגמיס כפירושו להוקפה לו כקודמתה המקום סס למ"ל להרין יכול אני ולט"ז כ"ד קיימי נ"ז כ"ז כי מה מפורסם לנו לאם מה כל מה כ"ט שמיולוג דוחוק, ولكن מפרס ז"ל דקמ"ל מחייב נ"ל מה שמאנו דעל הקלין דוגמי"ט כמו דלהי למ"ק (לפי הראמאנ"ס) נ"ה הולך לכתמיהה ולמה דצעליים מפגליים דההמלה נגמליה ממי' דלע' כהאי מנה כו' ול"ה דרכ"י דלע' כהאי מנה צ"מ דלהי למ"ק אין כו' דצעליים מפגליים עכ"ד. לפ"ז פלוגמתס רק לכתמיהה דר"י נ"ה רזה נחומר לכתמיהה ג"כ ומ"ל הראמאנ"ס בפי"מ דודלי' בכונת הכהן לריך לכתמיהה סיכוון ופליט כוונתו לנטמה ולמה קני נסחמה (ול"ז למייגור כזו דילמה יהלט דלע' לנטמה,ritis לנו למכן מעשה דעכציו ט"ז כהוגן מנגדור גיזרום) והמ"ק ס"ל לכתמיהה לריך דעל הקלין סיכוון לנטמה ושינוי גזירה הטו כהן דהס היה מלך דעל הצעליים שאות דעל הקלין נ"ה יכוון גם הכהן יזוח ללמדוד דלע' לכוון וועז"ה ר"י דלהי צעליים לכוון דכך הוא תנאי נ"ז שלין והמחטה הולך צענד חכל נ"ל דעל הקלין וטעמו של מנוי נ"ז סיינו לדמפליט גמליה צפ"ק דלהמן נ"ז צעליים דלע' לימה נצמו דילמה מהי נמייל דלע' נצמו וטלה נצמו נחומר לכתמיהה מה צעליים דוה ממצב זה עוד לכתמיהה הוכיח וו"כ ספיר עדיף לגוזר חנו עצמו דלע' נימי להיקור לכתמיהה מהמו כהן דלע' נימי כהן להיקור לכתמיהה דיעינגד סממה וכן כי תנאי נ"ז טלה ט"ז נלכו כל צעליים כלל וטפי מוכחת הgambarה דקמ"ל כ"ט דיעינגד עכ"פ (ופרין הגד לפטול גס דיעינגד) דהמ"ד סממה כ"ט וחולי ז"ל פטול הכתמי חיך ממנה נ"ז מסוס דלע' נימי ולימה טלה נצמו דהינו הולך היקור לכתמיהה מה לסימן דהה צענו מילמה דמיפסל כי הס יזוח הכהן עוד נ"ה וממנה מילמה דמיפסל כי הס יזוח הכהן ג"כ נעצום סממה יזוח וטפי כו"ל להנחות הצעליים לידי פטול מגזירה הטו עצמו דה"ה לו לנוכח ידי פטול וטפי מוכחת דקמ"ה כ"ט. נגע"ד מוכחת לפלא לד' הראמאנ"ס צפיה"מ, ולפ"ז מוכחת לד' הראמאנ"ס כד' הרצצ"ה שזכרנו דלהי דרכ"י דז"מ וח"ע נ"ה מ"מ לכתמיהה הייסורה היכלה וככ"ל. ועיין זקרן מורה בפמיהה נזמים. ולפי זה הולך נציתם הראמאנ"ס דהאי

ולכיהו דצריו גרכיס נייחו, דמ"מ שלג זורם
המנואת היה נטולת, אך ימות המשית המנואת פיהם
להוציא דוקה יהויה מאריס ולח"כ מהיה המנואת להוציא
נמים מהאריס וליה יהויה מאריס (וגם שלג היה דרכין
טערת דקלת, וחף למן דלמר דרכין טערת דקלת),
מ"מ גס נדייה זורם המנואת היה מתחנית לפני
הטעס) ולח"כ משחר מות ספור יהויה מאריס מזוה
לזומן. ונראה זהה לפני מה שמנוחר דריש"ה מגילה
למרן קותמת חמוקפות שפקדו היה דהמرين זם הלה
המנואת שהין נגייל רשיי לדחף לצר מעטה, וממנו
דוחה מכך מ"ד זמנדרין דעוזר טינה מה בכח, וכשה
הין נגייל רשיי לדחף לצר, וכחן זם הריש"ה,
שלחairs מילנו דוחה היה חיצ'יך מידות מטוס מילוף בכח
נכחן חחר ווין מידות היה נמנית בכח כמו שפה
היה אמגרף עליו חותימות וכו' (וע"ש שאריטע"ה עמו
תרין צהופן חחר) ולפי זה יס' לנור נסיטת הריש"ה
שאוול סודר שהילכת כל מיזק סיוף יהויה מאריס הין
וה דין מסויים זהמורייע כל הנם כל יהויה מאריס,
היה בסוכו דין הכל נס גלווי צנופרטס זו השגתו וידיו
המוחקה כל רקב"ה ומיזוק מדם הצעטונג יס' מיזק
להוציא מלהרעות הא נס השפלה כל המהורייע כל נס
יהויה מאריס היה מוד העין מה שגון כל יהויה
מאריס מילג לפניו שאוול השגחה ופיקולת כל הטע"ז
ומדת הבנומון ומה שמלמה מורה דוקה זוכור יהויה
מאריס הוה מיפוי צויסי השונדל זהה היה הא נס הרטען
שנתגלה ונמפלקס לפני כל יכולתו והשגתו אל הא"ז
ומדת הבנומון, וכיון שהין שמאוה כל סיוף יהויה
מאריס הוה דין צעס השפלה כל מלהרעת הא נס
מאריס היה מיזק מודו הוה מוד העין צויאת מאריס
הטע"ז נסיט יותר גדולים מהנקיים צבוי זומן יהויה
מאריס צגס הס מילגיס מה העין צויאת מאריס
מילגיס צעומה, ווות הומלה יכולתו והשגתו ומדת
הצעטונג צהופן יותר צולט מנמי יהויה מאריס, זוג הין
זרין להוציא הא נס כל יהויה מאריס כי לה נס סיומת
גדול צויאת העמיה, וחין וזה נקלות מדחף דכר לו מזוה
לזומן, כיון שהין שמאוה כל האמת יהויה מאריס צעס
השפלה כל הנקיים כל יהויה מאריס כי לה מזוהו הוה
רק להוציא יהויה מאריס מוד העין ווות הלהילכת
פרטנית וחויפותינו דוקה צויאת זומת ומחותם כל הגדים

בsuma קלי ווות כן הלי "צמנלי נ"ד פוח" קלי ג"כ
זין על דינור ובין על ממחטה ומוכת צמנלי נ"ד שיעדו
סתמיה ווות ימצעו כלל הרי שטחים גם נחוצות כדרבי
רצינו הנודע זיהודה ז"ל.

ומה שמלר ר"י חף שלג היה גלנו קלי קלי על
דרכי השמלה קמל, ואשי השמלה קמל צודאי מיידי מדינה
לכתחילה (לפי דרכי התיו וכן לפי הפש"מ להרמץ"ס
לפי פירוש רצינו זdock ז"ל) וצוב לרימי זכן כתוב
מפלצת חמוקפות יו"ט זגס להרמץ"ס השמלה קמל היה
חמר חלום לכתחילה ע"צ.

ו"ק ר"י, צוין שף מי שלג היה גלנו כבב
כדיינד מזוס שטמלהsuma קלי זוג להמリン שפה
תניי נ"ד שלג היה גלנו שרי קלי הדרען, וזוג
שפיר יס' לנור דהמקנה פיהם שף גממחטה הוי יחשוב
בsuma שלג ישפט קמלה — ווות שפיר דרכי רצינו
הנודע זיהודה. ונחלמת י"ל נדעם הבוג"י — הף
למיין גים, דלקף ווות נימול שלג רימה השמלה על
הממחטה ווות לחזוב suma מ"מ זה רק נקדושים
בsuma זטמה גממחטה הין פומל לכמה טיטות, מה
זהין כן נכוונת המהות דתלוי גממחטה לדעם הבוג"י
ווות יחשוב כוונה שהינה נוכנה מקץ גנויות, שפיר
יס' לנור דמוצע לו שלג נכוון כלל בטעמי וסודות
המנואת צבעת עזים, כמו שמנדרין.

והני חוץ לדרכי הריש"ה, להנה יס' להתקוון
בsuma שכם הריש"ה ז"ל: "וות מטען עליינו מנטול
ק"ס ר"ל יהויה מאריס שחי מזוה ממהות המוראה,
דע, שהין שכונה רק כדי שנוכל נפה הנשים שעה
לנו הטע"ז שאותה ממליריס מהר חיותו ענדיס דלי
הכח וחתם קבשות מלך ועס קאה, ועס קוירה הולמת
נקצע צנפזומינו שאוול השטיגים ופיקולת שלג ימנעו
מושע צבוזס ז"ל, ועוד שטמוק צנפזומינו מדרת
השפלה מזוק רב, ועל כן זלה השורה על זה
במקומות רניס צמולה צוילת הטע"ז זויה מהן
השפלה ווות ריום שמלת הפה צוילת מהן
הטענה זו הנה גס התחלים השוול שטחים צוילינו
קזון עס ממזך וממורט מעמים גורדים מן הקרקע
וות חוקיס ווות נחמל כן הין מזוה מנטול צוב
כלל".

דיעותם מיליס, ועוס מעשה דיעותם מיליס טה רק תנתת והשינה טעל ידה זוכרים הטענתו ויכולתו כל חצ"י, אבל השורה לה כיווה כלן זהה הכל העניין, הכל מפני שזו הנם הבהירון טנלה זו לעיני כל יכולתו והטענתו כל חצ"י لكن נטה הטענה על צט ייימת מיליס, אבל היינו קלה נם מהר ביניים יומל גדול מילימת מיליס הוא הפיilo נם זהה ליום מיליס הפסר טשו יונאין ידי מוגדן זהה מיליס מיליס הטענה.

סימן יט

בענין זכר לנש בחנוכה ופורים

דברי ההלכות גדולות שסוברים שציריך לעשות זכר לנש בחנוכה ופורים שהאריכו בהם הרמב"ם והרמב"ן בספר המצוות. שקל ואטריא בדברי הח"ס בביור דברי ההלכות גדולות. ישוב להשגת העמק שאלת על הח"ס ויבא שיטת הח"ס משנת ראשונים היא זו. באור הסוגיא דשבת כ"א, באור הגمرا דפסחים קי"ח.

ונזה יוננו דבוי קמ"ק יז"ד ס"י לר"ג טכט בענין טרין לקזוע יוס מועד ציוס עציית נם, כמו לחדרין לענין מזог טירה צפוריים מצטנוד נגלולהHomelin טירה מミתא לחיים לה חצ"כ (מגילה י"ד), וכחצ'ם עוד ויז"ל: "וככל הילרכתי יומל מדי, ולקיים נחמה הומל מ"ט לעיל לקביעת יוס מועד ציוס עציית נם כו"ה ק"ו דחורייתה בס, אך מה לעצום זכר המל, זכו לדרכן, מונות זו לאדריך נרות זו לעצום זכר המל, זכו לדרכן, והעוגר והיינו עטבה צוס וכבר לימי מנוכה ופורים עוגר על מ"ע דחוריית, אך הטענה צוס וכבר היה מה טיטה עכ"פ ציוס לה מימי מנוכה והפיilo נם האדריך נרות וכל טעם מנות צפוריים וכדומה היו אלה עדרין לדרכן, והפסר קריתם הכל ומגילה כו"ה ק"ו דחורייתו יומל טירה דפה דוקה, וול"כ כי יונדק קותם דבוי חצ"ג טהורייכו זו הילמ"ס ורמאנ"ן נטענויות דק' הטענות, הכל עכ"פ לה היה לו לנו מ"ע צפ"ע כיוון טהו כל נכלן ספוף י"מ ולימי קותם ממליס ירלאנו נפלמות ונוכה ליטעות טנחות צב"ה, ע"כ.

שקרו לו נסעה ייימת מיליס כי מופעתה הבנים שלנו מלך עזמן חיין מהוין סוס מלות דין גמלות מיפור ייימת מיליס ולחן מליותה שמהוין הויה הטנטה כל ההלכה חלף רק ציטוי גלי ורוצם וענינס הויה הכל נמלות ייימת מיליס. וכך מעתה פהם כל ייימת מיליס נבצואה מהל עניינו הויה כמו לורות הטענות כל הטענה טיכוליס נצנות על ידי נמי ולחן וזה חומרם דברי הטורה — מסתנה, [ועי] נמצאות הרכז"ה ח"ה סימן י"ג ובפתה דבר כל הגרה"ה ויל"ל נספלי המות סוף חות ד'] ולחן צידינו לדמות הנושאים, מ"מ טבננו רק לדוגמיה כען סייג וקמן לדבינו, שכן טיעיקר הטענה הויה לקזוע דעתו עין ייימת מיליס, טכירות מעשה זו מועלת לו לקזוע צידו עין יכולתו והטענתו כל חצ"י ומדת בטחון, וכלצון הרכז"ה טבננו.

ושפיר הומל הרכז"ה טבננו כל ספול ייימת טיח מיליס צנוגמת לעולם, וזה טכטת הטורה להוציא ייימת מיליס צמפורת הויה חיינו מלך פרטוטה המלודע הכל מלך כלות הענן טמיינ שמיינ להוציא מלהרעת הנם צקזע טענין הנוכל כל הטענתו ויכולתו כל חצ"י, הכל טהמענה כי היה זהה צו קם הבהירון צנענדיה כל ייימת מיליס צמגלה זו יכולתו והטענתו כל חצ"י ומדת בטחון נמעמד כל ולחן היה צלהמת מתקחת טהיה נרך לטאות זו נם הילר טיטה זו מעין הנם הנוכל ולט נם ייימת מיליס, זו צלהמת טימה הטורה מהיכת להוציא לדורות הנם הילר, הכל טהמענה טהיה כך טיה, ולחן וט מנהו זו טינוי צדין הטורה, כיוון טיעיקר הטענה כלן הויה להוציא העניין כל הנם ולט עס חמפה דהנם, ועס זוכרת מעשה ייימת מיליס הויה רק גורס ומכתיר לזכור העניין הניג עלה ידה ולימוד הטאה צלהמת חיין זרך נזכר הנם כל ייימת מיליס ורק הנם העתיד, כיוון טעל ידו יונג עוד יומל יכולתו והטענתו כל חצ"י, אבל נטכט וטה לה חדרין טהיה מילוס צנוגמת לומן אף טהמעה הטורה הילס נלטן למן מוכור לה יוס קהנת מילין מיליס, ולעתה מזוכרים נם הילר, וע"כ דעיקר קפיטת הטורה על זכרן בטחון הטענות והפענות כל הטענת ייימת מיליס ולה עס חמפה